

ΕΛΛΑΣ

Έτος ΣΤ'. Αριθ. 406

Διευθυντής: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

Αθήναι.—Κυριακή 13 Ιανουαρίου 1913

ΟΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΡΕΣΗΤ ΠΑΣΑΣ

ΝΟΒΑΚΟΒΙΤΣ

ΔΑΝΕΦ

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΜΠΟΥΚΟΒΙΤΣ

Κ. ΚΟΛΜΑΝ

ΑΙΦΗΝΔΙΑ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ

Ἐν ᾧ ὅλα προεμήνουν τὴν ἐπανα-
ληψὶν τῶν διαπραγματεύσεων εἰς τὸ
Λονδίνον, ἐν ᾧ ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος
καὶ ἰδίως ὁ τῆς Βιέννης, ἐχαίρετα
προώρων τὴν εἰρήνην, ἐν ᾧ εἰς τὴν
Κωνσταντινούπολιν ἐφαίνετο ὑπερι-
σχύσασα ἡ φιλελληνικὴ γνώμη τῆς
τουρκικῆς Κυβερνήσεως, αἰφνης ἐπα-
ναστατικὸν κίνημα φιλοπόλεμον ἐξερ-
ράγη ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν πάντοτε τοῦ
Σεφίκε πασᾶ, αὐτοῦ τοῦ καλοῦ δαί-
μονος τῆς Τουρκίας, ὁ ὁποῖος δὲν ἤρ-
κέσθη εἰς τὰς μέχρι τοῦδε καταστρο-
φάς, τὰς ὁποίας ἐπέφερεν εἰς τὴν πα-
τριδα του, ἀλλὰ ἐφιλοδόγησε καὶ τὸν
διαμελισμὸν τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας.

Εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα τῶν
γενομένων φαινομένων ἀναμειγμένους
καὶ αὐτὸς ὁ Διάδοχος τοῦ τουρκικοῦ
Θρόνου Ἰαζεδίν. Ὁ Μέγας Βεζύρης
Κιαμὴλ πασᾶς ἀπειληθεὶς ὑπὸ τῆς
ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς ὑπέβαλεν εἰς
τὸν Σουλτάνον τὴν παραίτησίν του, ἡ
ὁποία καὶ ἐγένετο δεκτὴ, ἐν ᾧ ὁ
Σεφίκε πασᾶς ἀνέλαβε νὰ σχηματίσῃ
τὴν νέαν Κυβέρνησιν. Τὸ πᾶν ὅθεν
ζοφούται πλείονος ἀπὸ πᾶσαν ἄλ-
λην φορὰν. Ἡ Ρωσσία ἀπειλεῖ τὴν
κατάληψιν τῆς Ἀρμενίας καὶ τὸν ἐν-
βιασμὸν τῶν Λαρδανέλλων. Ἡ Ἀγ-
γλία κιννοποιεῖ τὸν στόλον της, καὶ
ἄλλαι Ἀντάμει μμοῦνται ἢ σπεύδουν
νὰ μιμηθῶσιν τὸ παράδειγμα της.

Ἡ εὐρωπαϊκὴ σύρραξις ἡ ὁποία
ἔως χθὲς ἀκόμη ἐφαίνετο ἐντελὼς ἀ-
ποσοβηθεῖσα, σήμερον καθίσταται ἐν-
δεχομένη. Κανείς δὲν δύναται νὰ προ-
μαντεύσῃ ποῦ, ἡ τελευταία αὕτη περι-
πλοκή τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, δύ-
ναι νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸν.

Σ. ΣΚ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΛΑΤΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐργόφῃ, καὶ δὲ εἶνε ἀληθές, πῶς τὸ με-
γαλοπρεπότερον καὶ φαντασμαγορικότερον
πολεμικὸν θέαμα εἶνε τὸ τῆς ναυμαχίας, δὲν
ἀμφιβόλῳ δέ, ὅτι πολλοὶ θὰ ἤθελαν, ἔστω
καὶ μὴ κινδύνου τῆς ζωῆς ἢ τῆς σωματικῆς
τον ἀκεραιότητος, νὰ ἀπελμβάνον ἐκ τοῦ
φωτοκινῶν ἑνα τοιοῦτον γεγονός. Δυστυχῶς οὐ
παντὸς πλεον... εἰς Ἀθήνας, γι' αὐτὸ πρὸς πα-
ρηγορίαν τοῦ κόσμου ἐτέθη ἀμέσως εἰς ἐνέο-
ργειαν ὁ ἀγαλνιστὸς χρωστῆρ τοῦ λαϊκοῦ ζω-
γράφου, ποῦ με δυσπερίγραπτον ἀφέλειαν ἀλλὰ
καὶ πρωτότυπον τεχνουργίαν ἀναπαράστησεν
ἐπὶ τοῦ χαρτοῦ τὴν τελευταίαν τῆς ἡς Ἰα-
νουαρίου ναυμαχίαν.

Εἰς τὰ καταστήματα τῆς οδοῦ Αἰόλου καὶ
τῆς οδοῦ Σταδίου ἐν δὲ κατ' αὐτὰς ἐκ τοῦ
μακροῦ χρόνου συνηθισμένον καὶ σχολιά-
ζοντα, μὴ νομίσετε ὅτι θ' ἀκούσετε τὴν πέν-
θυμον τοῦ κήρυκος φωνήν, κραυγάζοντος τὸ
αἰώνιον:

— Ὅριστε, κύριοι, εἰς τὴν ὀριστικὴν διά-
λυσιν!

Κάθε ἄλλο.
Εἶνε τὸ πλῆθος, ποῦ ἀπολαμβάνει τὸ θέαμα
τῆς καταστροφῆς τοῦ Τουρκικοῦ στόλου, ὅπως
τὴν ἐφαντάσθη καὶ τὴν παρέδωκεν εἰς τὴν
ἀθανάσιον ἐπὶ τοῦ χαρτοῦ ὁ λαϊκὸς ζωγράφος.

Καὶ βλέπει κανεὶς ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν
παρατεταγμένα τὰ πλοία τῆς σημνοῦφου ἀρ-
μάδας, τὸ ἑνα δεῖτα, εἰς τὸ ἄλλο, περισφιν-
γμένα τὸσον πολὺ, ποῦ νὰ εἶνε δυνατόν μετὰ
αἰμάτων νὰ πεθῶν τὰ πλοῖα ἀπὸ τοῦ
ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο φθογῆκτον ἀπὸ τὴν ἄλλη
δὲ ὁ ἐλληνικὸς στόλος νὰ ἀποστέλλῃ τοὺς μύ-
δρους τοῦ ὀλέθρου, ἐκ τῶν ὁποίων οὐδεὶς ἀπο-

λύτως ἀποτυγχάνει τοῦ στόλου, ἀλλὰ πάντες
ἐκρήγνυνται ἐπὶ τῶν ἐχθρικών πλοίων ἐν μέσῳ
οὐρανομήκων φλογῶν, ποῦ τὰ παραδίδουν εἰς
φρικτὴν καταστροφὴν.

Καὶ ὁ κόσμος, ποῦ τὰ βλέπει, ἐνθουσιάζε-
ται, γαυρῶ, σιγα-σιγα ὑπνωτίζεται καὶ νομίζει
πὺς ἀληθινὰ εὐρίσκειται εἰς τὴν πραγματικό-
τητα, σχολιάζων με σοβαρότητα τὰ γεγονότα.
Νά, νά! βλέπεις; αὐτὸ εἶνε τὸ «Τουρκοῦ
Ρεῖς», ποῦ τὸ ἐπέτυχεν ἡ ὁδὸς τοῦ «Ἀβέρωφ»
εἰς τὰ πλεῖρα καὶ τοῦ ἀνοίξε κομπότρουτες.
— Γιὰ κῆταξεν τὸν καὶ τὸν «Βαρβα-
ρόσαν». Ἀκόμα δὲν πρόφθασι νὰ γιάνῃ ἀπὸ
τὴς πρῶτῆς του πληγῆς καὶ ἡ «Υδρα» τοῦ
ἐφύτνεσε καὶ ἄλλες ἀντιρροῖες...

— Πῶς! πῶ! Δὲν τὸν «Πάνθηρα» ποῦ με
μὰ τοῦ τορπίλλῃ ἔβαλε μπουρλόττο εἰς τὸ
«Μεσοειδές».

Καὶ φεύγουν οἱ θεαταί, ἀφοῦ προηγουμένως
ὡς εἶδος ἐπισκεψάμενοι τῆς πολυπαθοῦς ἀρμάδας
ἀναφανοῦσιν:

— Αἰωνία τῆς ἡ μνήμη.

* Ὁ Μόνος

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν θέ-
σεων τοῦ Μπιζανίου μετὰ πολλοῦ πεισματος.
— Τὸ πυροβολικὸν ἐβόλλε συνεχῶς καὶ ἀπὸ
τῶν καταληφθεισῶν ἐπικαίων θέσεων, ὑποστη-
ρίζον οὕτω τὴν προέλασιν τοῦ περικυκλῶντος
— Τὴν Τετάρτην ἡ Α. Υ., ὁ Γενικὸς Ἀρχη-
γὸς τῶν στρατιῶν τῆς Μακεδονίας καὶ Ἡπει-
ρου ἐφύτνεσε εἰς Προβέζαν.

— Ἠγγέλθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ναυ-
μαχίας. Κατὰ ταῦτα τὰ Τουρκικὰ σκάφη ὑπέ-
στησαν ἀρκετὰς ζημίας.

— Οἱ νεκροὶ τῶν ἀνέρχονται εἰς 4 ἀξιωμα-
τικούς καὶ 37 ὑπαξιωματικούς καὶ ναῦτας.
— Τῶν δὲ τραυματιῶν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται
εἰς 198.

— Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, κατόπιν μάλι-
στα τῆς γενομένης, ναυμαχίας, ἀπεφάσισεν ὀρι-
στικῶς νὰ συνομολογήσῃ τὴν εἰρήνην.

— Σύμφωνος εἰς τὴν γνώμην ταύτην ἦτο
καὶ ὁ Σουλτάνος.

— Ὁ ἐπιδόξος διάδοχος τῆς Τουρκίας Γιου-
σοῦφ Ἰαζεδίν ἐγέννησεν, ὅτι ἦτο μετὰ τῶν
πολιορκουμένων τῆς Ἀδριανουπόλεως.

— Ὁ Σουλτάνος ἐξήτησεν ἀπὸ τὸν Βασιλέα
Φερδινάνδου, ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὸν ἐπιδόξον
Διάδοχον νὰ μὴ ἐξακολουθήσῃ μένων ἐν Ἀ-
δριανουπόλει.

— Ὁ Φερδινάνδος δὲν ἡνέκη τὴν χάριν
καὶ οὕτω ὁ νεαρὸς Ἐπιδόξος δὲν ὑπάγει
πλέον εἰς Ἀδριανουπόλιν.

— Ὁ ἀνεμὸς καὶ ἡ θύελλα ἡμπόδιον τὴν
προχώρησιν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ.

— Ἡ δεξιὰ πτέρυξ προὐχώρησεν ἀπὸ Λο-
ζέτι εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἐπὶ τῆς γραμμῆς
Μπιζανίου — Κοντοεῖο, ὅπισθεν τοῦ Μπι-
ζανίου.

— Εἰς τὸ Λοζέτι οἱ ἡμετέροι ἐξεδιώξαν
τοὺς Τούρκους.

— Ἐκურύσαν τεσσάρων ταχυβόλων καὶ ἐν
πυροβόλῳ.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ο ΟΡΘΟΣ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ

Τ' ἀστέρια τρεμοσβύνουνε κ' ἡ νύχτα εἶνε λίγη.
Μὲ φῶς χλωμὸ καὶ ἄρρωστο οἱ κάμποι ἀντιφρῶνίζον
Κι' ὅπου βρεθεῖς κι' ὅπου στραφεῖ τὸ μάτι σου ἐξανοίγει
Ἐδῶ κορμιά ἔχει κορμιά τριγύρω νὰ μαυρίζουν.

Φύλους κ' ἐχθροὺς ὁ θάνατος σὸ ἴδιο τραπέζι σμίγει,
Ὅπου τ' ἀγρίμια ἀκάλεστα μετὰ πείνα τριγυρίζουν.
Χαρά στον ὅπου γλύτωσε, χαρά στον ποῦχει φύγει.
Μὰ ὅποιον τὸ βόλι ἐξέκισε κοράκια ξανασιάζουν.

Ξάφνου ὁρθὸς ὁ σάλπιγγας πετιέται ὁ λαβωμένος.
Στριγγὴ φωνὴ καὶ σπαραχτὴ ἡ σάλπιγγά του βγάζει
ποῦ λὲς τὸν ἴδιο τῆς χαλκῆς κ' ὄχι τ' αὐτὰ σπαράζει.

Μὰ δὲ ξυπνάει στ' ὀρθινὸ κανένας πεθαμμένος...
Μόν' τὰ κοράκια φεύγουνε κοπαδιαστὰ, σὰ νάνε
τῶν σκοτωμένων ἡ ψυχὴς ποῦ στὰ οὐράνια πάνε.

Ι. ΓΡΥΠΑΡΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Τὸ σῶμα τῶν Προσκόπων

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Λευκα-
δίτης, ἀρχηγὸς καὶ
ιδρυτὴς τοῦ σώματος
τῶν Προσκόπων.

Ἐκεῖ ἔχουν τὸ ἔγγραφο, ποῦ τὸ Ὑπουργεῖον
ἢ ἄλλο σχετικὸν ὑπηρεσιακὸν γραφεῖο τοῦς
ἐμπιστεύεται, διὰ νὰ τὸ δώσουν ἐκεῖ ποῦ προ-
ορίζεται.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιστρατεύσεως ὡς
σήμερα, τὰ παῖδια αὐτὰ ἀποτελοῦν χρήσιμα
στράτευμα.

Θὰ τὰ δῇτε σὸ ὕπουργεῖο τῶν Στρατιωτι-
κῶν νὰ δύνουν πληροφορίας καὶ νὰ ὁδηγοῦν
τοὺς ἐπισκέπτας.

Στὸ γραφεῖο τῶν ἐπιτελῶν, στὰ στρατο-
λογικὰ τμήματα, κα' ἀκόμα ὅπου παρουσιάζεται
ἀνάγκη νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των.

Ἐργασία εἰς κάθε συμβάν τι πρέπει νὰ κάμῃ,
ὅπως νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τοὺς ὁμοίους του.
Σωματικῶς δὲ νὰ εἶνε ἕτοιμος σταν γυμνασίῃ
καὶ σκληραγωγίᾳ τακτικὰ τὸ σῶμα του, ὥστε

Πῶς ἔγινε τὸ σῶμα τῶν Προσκόπων.

Πρὸ τριῶν περίπου ἔτων ὁ καθηγητὴς τῆς
Σχολῆς τῶν Γυμνασίων κ. Ἀθανάσιος Λευκα-
δίτης εἶχε μεταβῇ εἰς Λονδίνον. Ἐκεῖ εἶδε
τὸ σῶμα τῶν σκάουτ μπόι καὶ ἐνθουσιασθεὶς ἐξ
αὐτῶν, ἐπεθύμησε νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ καὶ εἰς τὴν
Ἑλλάδα ὅμοιον τῇ ἐπαπόδῳ του.

Ἐμελέτησε τὸ σύστημα, παρεκκολούθησε ἐπ'
ἀρκετὸν τὴν λειτουργίαν του καὶ ὅτε ἤλθε εἰς
Ἀθήνας ἔκαμε μικρὰν ὁμάδα ἐκ μαθητῶν καὶ
ἐξέδραμεν εἰς διαφόρους περὶ τὰς Ἀθήνας το-
ποθεσίας, γυμνάζων οὕτω καὶ σκληραγωγῶν
αὐτοὺς.

Ἡ λειτουργία τῆς μικρᾶς ταύτης ὁμάδος
διήρκεσε περὶ ἑν σχεδὸν ἔτος, ὅποτε προσετέ-
θησαν συναρῶν καὶ συνεργάται τοῦ ἔργου ὁ
κ. Κ. Μελάς καὶ Ν. Παπάκης, οἵτινες μελε-
τήσαντες περισσότερον τὸ σῶμα τῶν Σκάουτ
ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐπέστρεψαν ἐνθουσιασμένοι καὶ
αὐτοὶ καὶ μετὰ τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν νὰ ἐργα-
σθῶν.

Ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν εἶνε τὸ σημερινὸν
σῶμα τῶν Σκάουτ-μπόι, ποῦ ἤμιν Προσκό-
πων, οἵτινες ἀνέρχονται εἰς 450.

Οἱ πρῶτοι πρόσκοποι.

Οἱ πρῶτοι πρόσκοποι καὶ συνεπῶς οἱ ἰδρυ-
ταὶ τοῦ σώματος τούτου ἦσαν οἱ: Β. Ἀνδρον-
λῆς, Α. Κοντογιάννης, Ι. Κοντογιάννης, Μ. Π. Με-
λάς, Ν. Τομαζάκης, Ἐμ. Γ. Μπαλατζής.

Κατόπιν εἰς τοὺς προσετέθησαν καὶ οἱ
Α. Βορέας, Σ. Δελαπόρτας, Γ. Ζαλοκώστας, Ι.
Ζάννος, Α. Μελάς, Α. Μελάς, Ν. Μεταξάς, Μαυ-
ροκορδάτος καὶ Δ. Ὀρφανίδης.

Ποῖος ὁ σκοπὸς τῶν προσκόπων.

Σκοπὸς τῆς συστάσεως τῆς ὁμάδος τῶν
προσκόπων εἶνε νὰ κάμουν τὰ παῖδια νὰ ἀπο-
κτήσουν ὅλας τὰς πρακτικὰς γνώσεις, ὅσαι
χρειάζονται ὥστε ἐν περιπτώσει ἀνάγκης νὰ
ἡμποροῦν ὄχι μόνον νὰ κάμουν διὰ τὸν ἑαυ-
τόν των ὅτι χρειάζεται, ἀλλὰ νὰ εἶνε ἰκανοὶ
νὰ βοηθήσουν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ ἐν τέλει

καὶ τὴν Πατρίδα. Πρὸς δὲ νὰ μάθουν νὰ πει-
θαροῦν εἰς τοὺς ἀνωτέρους των καὶ τέλος
διὰ διαφόρων ἐκδρομῶν καὶ ἀσκήσεων ὑπὸ
τὸν τύπον παιδιῶν νὰ συνηθίσουν εἰς τὴν
σκληραγωγίαν καὶ νὰ ἀποκτήσουν σῶμα ὑ-
γιεῖς καὶ δυνατόν, ὅστε ἐν περιπτώσει κινδύ-
νου, δυστυχίματος ἢ καὶ οἰουδήποτε ἄλλου
συμβάντος ὄχι μόνον νὰ γνωρίζουν τί νὰ κά-
μουν, ἀλλὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν ἀπαιτούμενην
ψυχραιμίαν, τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν.

— Ἐσο πάντοτε ἕτοιμος.

Εἶνε τὸ ρητὸν τῶν προσκόπων, τὸ ὅποιον
σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμος διὰ νὰ
κάμῃ τὸ καθήκον του. Καὶ πνευματικῶς
μὲν νὰ εἶνε ἕτοιμος σταν μάθῃ νὰ πειθαρχῇ,
δηλαδή νὰ ὑπακούῃ προθύμως εἰς τὰς διατα-
γὰς τῶν ἀνωτέρων του καὶ συγχρόνως σταν
γνωρίζῃ εἰς κάθε συμβάν τι πρέπει νὰ κάμῃ,
ὥστε νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τοὺς ὁμοίους του.
Σωματικῶς δὲ νὰ εἶνε ἕτοιμος σταν γυμνασίῃ
καὶ σκληραγωγίᾳ τακτικὰ τὸ σῶμα του, ὥστε

Πρόσκοποι εἰς τὴν Ἐταιρίαν τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, ἀσχολούμενοι εἰς τὴν διανομὴν βοθημάτων.
Εἰς τὸ μέσον ἡ Αἰς Κοῦλα Ζερβῶν.

νὰ ἡμπορῇ νὰ κάμῃ μόλις τοῦ δοθῇ περιστά-
σις ὅτι πρέπει.

Πῶς γίνεται πρόσκοπος.

Διὰ νὰ γίνῃ ἑνα παιδί δεκτὸν εἰς τὴν ὁμάδα
τῶν προσκόπων, πρέπει νὰ γνωρίζῃ τί εἶνε
τιμὴ, πίστις, βοήθεια, ἀγάπη, περιποίησις,
φιλοξενία, πειθαρχία, εὐθύνη, οἰκονομία,
φιλοπατρία, καὶ γνωρίζῃ καλῶς τὴν σημασίαν
ἐνὸς ἐκάστου τούτων καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ ταῦτα
μόλις τοῦ δίδεται ἡ περίστασις.

Νόμος τῶν προσκόπων.

Ὁ πρόσκοπος δὲν πρέπει νὰ παραβαίη ποτὲ
τὸν λόγον τῆς τιμῆς του καὶ ἂν ἔστω καὶ
μὴν φορὰν τὸν παραβῇ δὲν εἶνε ἰκανὸς πλέον
νὰ εἶνε πρόσκοπος.

Πρέπει νὰ εἶνε πιστὸς εἰς τὸν Βασιλέα, εἰς
τοὺς γονεῖς του καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους του,
εἰς πᾶσαν δὲ περίστασιν νὰ τοὺς ὑπερασπίζῃ
ἂν ἀκούσῃ τινα κατηγοροῦντα αὐτοὺς.

Πρέπει νὰ εἶναι πιστὸς εἰς τὸν καθῆκον
βοηθείας καὶ πρὸ παντὸς νὰ κάμῃ τὸ καθήκον
τοῦ ἔστω καὶ μὴ θυσίαν τῆς ὑγίαιας του ἢ
τῆς διασκεδάσεως του. Πρὸς τοὺς δὲ καθ'
ἐκαστὴν πρέπει νὰ κάμῃ μίαν καλὴν πράξιν,
ἀδιάφορον ἂν αὕτη εἶνε μεγάλη ἢ μικρή.

— Ὁ πρόσκοπος πρέπει νὰ εἶνε φίλος ὅλων
καὶ ἀδελφὸς τῶν συναδελφῶν του εἰς οἵανδή-
ποτε κοινωνικὴν τάξιν καὶ ἂν ἀνήκουν οὗτοι.

— Πρέπει νὰ εἶνε περιποιητικὸς καὶ εὐγε-
νὴς εἰς πάντας καὶ ἰδίως εἰς τοὺς ἀδυνάτους
— γέροντας, γυναῖκας, παιδιὰ — χωρὶς ποτὲ νὰ
δέχεται ἀμοιβὴν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του.

— Πρέπει νὰ ἀγαπᾷ τὰ ζῷα καὶ ὄχι μόνον
νὰ μὴ τὰ βασανίζῃ ἀλλὰ καὶ ἂν βλέπῃ βασανι-
ζόμενα νὰ τὰ ἀπαλλάσῃ, ἂν ἡμπορῇ ἀπὸ
ὅτι τὰ βασανίζει καὶ νὰ μὴ τὰ φονεύῃ ποτὲ
ἐκτὸς ἂν τὰ ἔχη ἀνάγκη νὰ τραφῇ ἐξ αὐτῶν,
ἢ ὅσα εἶνε βλαβερὰ.

— Ὁ πρόσκοπος πρέπει νὰ ὑπακούῃ προθύμως
καὶ ἂνε ἀντιρροῖας εἰς τοὺς γονεῖς του τὸν
ἀρχηγόν του ἢ τὸν ἐνωμοτάχην του ἔστω καὶ
ἂν ἡ διαταγὴ δὲν τοῦ προσεῖν εὐχαρίστησιν,
καὶ ἀφοῦ ὑπακούσῃ, τότε ἡμπορεῖ νὰ παροπο-
νεθῇ, ἂν νομίζῃ ὅτι ἡ διαταγὴ εἶνε ἀδίκος.

— Πρέπει νὰ εἶνε εὐθύμιος ἔστω καὶ ἂν τοῦ
συνέβῃ δυσάρεστον ἢ εὐχάριστον εἰς κίνδυνον
διότι οὗτοι καὶ τὸν ἑαυτὸν του θὰ ἐξαγαγί-
σῃ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους θὰ δώσῃ θάρρος.

Γιάγκος Α. Ἀργυρόπουλος

Οδοιμανεῖς καὶ Μορφινομανεῖς

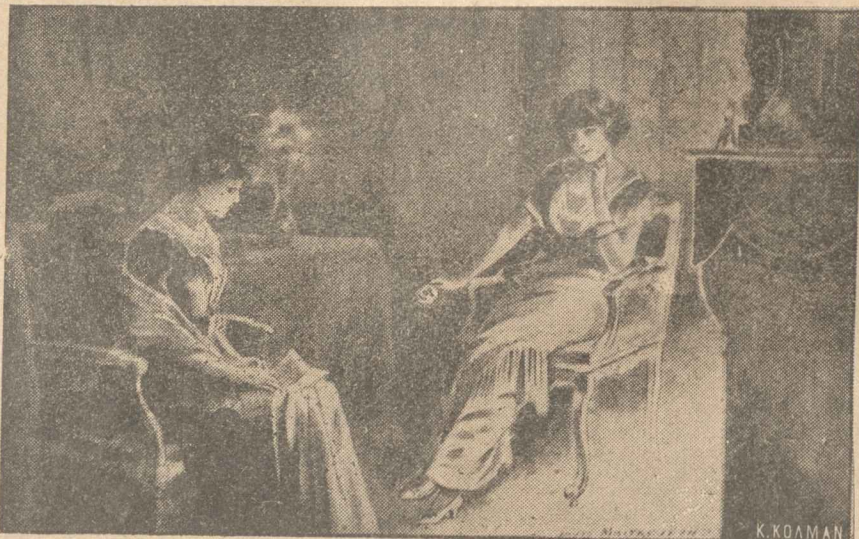
ΤΑ ΚΑΠΝΙΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Διὰ νὰ μὴ εἰμεθα πολὺ αὐστηροὶ κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, οἱ τινες ζητοῦν τὴν λήθην τῶν πικριῶν τοῦ ἀνθρώπου βίου εἰς τὸν οἶκον, τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ τὰ διάφορα τοξικά φάρμακα, ὡς ἡ μορφίνη, ἡ κοκαΐνη καὶ τὸ ὄπιον, πρὸς νὰ ἐρευνήσῃ τις τί γίνεται εἰς πολὺν παλαιότερας ἐποχάς.

— Ἐλάττωμα πανάρχαιον

Εἰς τὴν μάλλον ἀπομακρυσμένην ἀρχαίτητα, ὁ ἀνθρώπος ἐξήγησε τὴν βοήθειαν τῆς τοξικῆς δυνάμεως διαφόρων βοτάνων, διὰ νὰ δημιουργήσῃ ἐν τῇ φαντασίᾳ του παραδείσιους

διαφόρους ἄλλας κακουργίας, ποὺ ἐσκόρπιζε παντοῦ ὅπου διήρχετο ἐπιτοφορεῖτο: *Πείρηψ τῶν χαιοσοποτῶν*, ἀλλ' ἡ Εὐρώπῃ τότε, ἀγνοοῦσα τὸ ὄνομα αὐτῶν, τὸν ὀνόμαζεν ἀπλούστατα: «Πρίγκιπα τῶν κακούργων». Ἀπὸ τοῦ 17ου καὶ τοῦ 18ου αἰῶνος, οἱ ταξιδιωτὰι τῶν Ἀνατολικῶν μερῶν ἐξηκριβώσαν τὴν χρῆσιν τοῦ «χαιο» εἰς τὰς αὐλὰς τῶν Σουλτάνων. Ὁ Πέτρος Ἀλβίνος περιγράφων τὰ Αἰγυπτιακά ἔθιμα, ἀναφέρει τὴν χρῆσιν, ἡ μάλλον τὴν κατάχρησιν, διαφόρων ναρκωτικῶν συνθέσεων, καὶ μεθυστικῶν ποτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων, τὸ χαιοὺς παρεσκευάζεται διὰ τοῦ κοπηνίσματος τῶν φύλλων τοῦ καννάβου ἐντὸς ὕδατος.

Κυρία οδοιμανεῖς ἐντὸς τῶν Παρισίων καπνιστηρίων ὀπίον, μορφίνης καὶ κοκαΐνης

ἀπολαύσεις. Εἰς αὐτὴν τὴν Ὀδύσειαν τοῦ Ὀμήρου, βλέπομεν τὴν ὁραίαν Ἑλένην, σύζυγον τοῦ Μενελάου, νὰ ῥίπτῃ εἰς τὸ κύπελλον τοῦ Τηλεμάχου, ὅταν οὗτος διέμενεν εἰς Λακεδαίμονα μίαν κόνην, ἣτις εἶχε τὴν ιδιότητα νὰ κατενύξῃ τὸν θυμὸν, καὶ νὰ καταπραΐνῃ τὰς πικρίας.

Ὁ Ὀμηρος ἀναφέρει, ὅτι ἡ κόνη ἐκείνη ἀνομάζετο *νηπιενθές*, τὸ ὅποιον ἡ Ἑλλάς βασιλεία ἐγγνώριον ἐκ τῆς Πολυδάμανος τῆς Αἰγυπτίας· οἱ περισσότεροι δὲ τὸν σόφον παραδέχονται σήμερον, ὅτι τὸ νηπιενθές ἐκεῖνο, δὲν ἦτο ἄλλο, παρὰ τὸ ὄπιον, ὅπερ πράγματι ἐξ Αἰγύπτου ἔχει τὴν προέλευσιν.

Ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ ὁ Ἡρόδοτος εἰς τὸ ἔκτον βιβλίον τῆς Ἱστορίας του ἀναφέρει, ὅτι οἱ Σκῆθαι ἔφρον Ἰνδικὸν καννάβιν (τὸ κοινὸν χαιοὺς) καὶ ἐμέθουν ἐξ εὐχρηστικῶς, καταβάλλοντες οὕτω τὰς πικρίας τοῦ ἀδιαιλήτου πόλεμου.

— Οἱ χαιοσοποταί

Αἱ ιδιότητες τοῦ Ἰνδικοῦ καννάβου ἦσαν γνωσταί, ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων, εἰς τὴν Ἀσσυρίαν καὶ Βαβυλωνίαν, εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Τίγρεος καὶ τοῦ Εὐφράτου εἰς δὲ τὰς ἀρχαίας Ἰνδίας ἐγένετο μεγίστη χρῆσις.

Ἀπὸ τὰς Ἰνδίας, ἡ καλλιέργεια τοῦ φυτοῦ τούτου μετεδόθη εἰς τὴν Περσίαν καὶ τὸ Τουρκιστάν, τὸν ἴσον τοῦ τῶν Σκυθικῶν σιφῶν. Κατόπιν δὲ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον. Κατὰ τὴν Μεσαιωνικὴν ἐποχὴν, οἱ πρῶτοι κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐκείνων χρῆσιν τῆς καννάβου αὐτῆς, διὰ νὰ φανταζομένης τοὺς στρατιώτας. Ἐνός μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ὁ Χασάν-Σαμπάκ-Χορσί, περιτριγυρισμένος ἀπὸ τὰ φανατισμένα παλληκάρια του, ἐνέσπειρε τὸν τρόμον μετὰ τὰς σφαγὰς, τὰς δηρώσεις καὶ τὰς

— Τὰ χαιοσοποταί ἐν Αἰγύπτῳ

Ὁ ἱατρὸς Βιλλάρ, ὅστις ἀφοσιώθη εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀπολαύσεων τοῦ χαιοὺς, καὶ τῶν ἐκ τούτου φοβερῶν ἀσθενειῶν, αἵτινες ἤρχισαν νὰ καταμαρτυροῦν τὸ ἀνθρώπινον γένος, μετέβη εἰς τὸ Κάϊρον καὶ περιέγραψε λεπτομερῶς τοὺς χαιοσοποτάς καὶ τὰ μέλη εἰς τὰ ὁποία οὗτοι συγγάζουν. Τὰ χαιοσοποταί, ἀναφέρει, εἰνε ὅπως ὅλα τὰ ἀρρωτικά κατστήματα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐσωτερικῶς δὲ εἰνε κεκορημένα μετὰ διαφόρους χονδροειδεῖς εἰκόνας, κάθωθεν τῶν ὁποίων, ἐπὶ διβανίων καθήμενοι οἱ χαιοσοποταί, κατακίττων καὶ ἐλκεῖνοι τὴν θάνατον, ἀκούουν φανταστικὰς ἱστορίας ἢ τὰ προκλητικὰ ἄσματα ὁρμητικῶν χορευτικῶν ἐνῶπιόν των, ἡμιγυμνῶν. Ὁ καφετῆς παρασκευάζεται ἀνάνως τὸν ναργίλ, τὸν ἀνάπτει, καὶ τὸν προσφέρει εἰς τοὺς καταναλωτὰς, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ροφήσουν τρεῖς ἢ τετράκις, μεταδίδουν τὸν ναργίλ εἰς τὸν παραπληρὸς καθήμενον. Ὁ ἴδιος οὕτω ναργίλ, χρησιμοποιεῖ εἰς δλους, ἀνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιὰ ἀκόμη.

Ἐκ τῶν χαιοσοποτῶν ἐκείνων, γράφει ὁ Βιλλάρ, ἄλλοι χαιρομένο ἐξέχον παταγωδῶς, ἄλλοι ἐχειρονομῶν, ἄλλοι ἐκοιμῶντο μετὰ τὸ χαμόγελο εἰς τὰ χεῖλη, ἄλλοι ἐπιδύνοντο, φανταζόμενοι ὅτι εὐρισκόντο εἰς τοὺς μετὰ τὰς ἀπολαύσεις καὶ ἄλλοι ἀντεκαλοῦντο Σουλτάνοι ἢ Προφῆται, ἢ ὀνειροφαντοῦν ὅτι ἦσαν τὰ ἀντικείμενα τῶν χονδροειδῶν ἐκείνων εἰκόνων, τὸν ἐπὶ τῶν τοίχων ἀντριμμένον.

Ἄλλ' ὁ Γάλλος ἱατρὸς παρουσιάζων τὴν σχετικῶς εὐθυμὴν αὐτῶν ἐκείνων τῶν χαιοσοποτῶν, βεβαίως εἰς οὗτοι εἰνε οἱ τὸ πρῶτον εἰσερχόμενοι εἰς τὴν χαιοσοποτία, διότι ὀλίγον παρακάτω, οἱ παλαιοὶ χαιοσοποταί, βυθισμένοι εἰς ἕνα κτηνώδη ὕπνον, οὐχοῖ καὶ ἀδυνατοῖ ὡς σκελετοὶ οὐτε γελῶν, οὐτε ὀμιλοῦν καὶ

ἀλλὰ κινεῖται μόνον διὰ νὰ ροφήσουν τὸν ναργίλ, ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά των καὶ ἡ ζωὴ αὐτῆς εἰνε μία συνήθεια, εἰνε ἡ ἀποκτίνωσις τοῦ ἀνθρώπου!

Αὐτὰ εἰνε τὰ ἀποτελέσματα τῶν δυστυχῶν αὐτῶν, οἵτινες δὲν εἰνε πλέον παρὰ σκλάβοι τῶν δηλητηρίων ἐκείνων. Ὁ ἀλκοολισμὸς, ἡ ὀπιομανία, ἡ μορφινομανία, ἡ κοκαΐνομανία, ἡ τῶσον διαδομένη σήμερον εἰς τὴν Παρισίαν κοινωνίαν, μετὰ ἀλματικὴν πρόοδον ἐξαπλώσας, ἔχει τὰ αὐτὰ εἰδηχθῆ ἀποτελέσματα εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ εὐθυμία, ἡ χαρὰ, ἡ ζωὴ μετὰ τὰς ἀπολαύσεις τῆς κατοπινῆς καὶ ἐντὸς ὀλίγου, ἡ νευρικὴ κρίσις, αἱ καρδιακαὶ παθήσεις, ἡ σωματικὴ ἐξασθένεισις, ἡ ἀποκτίνωσις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ μετάδοσις εἰς φοβερὰν μεταγωγίαν, ἡ τρέλλαι, καὶ τέλος ὁ θάνατος.

— Τὸ ὄπιον, οἱ Ἰάπωνες καὶ οἱ Κινεζοί.

Ὁ Γερμανὸς φυσιολόγος Κάμπερ, ἐπισκεφθεὶς τὸ 1868 τὴν νῆσον Ζαβὰ, παρατήρησεν ὅτι οἱ Ἰάπωνες ἐκάντιζον φύλλα καπνοῦ, τὰ ὁποῖα προσηγορεύοντο εἰς τὴν ἰαπωνικὴν γλῶσσῃ καὶ εἰς τὴν Κίνα· οἱ δὲ Κινεζοί, περιφρονήσαντες τὸν καπνὸν ἡλιχριστικῶν μόνον εἰς τὸ ὄπιον. Ἐν τούτοις, κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα, ἡ ὀπιομανία δὲν προσέδωκε τῶσον, ἀλλὰ τὸν 19ον αἰῶνα παρατηρήθη μεγάλη ἐξαγωγή ὀπίου ἐκ τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὴν Κίνα. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐπικίνδυνον αὐτὸ ἐμπόρευμα ἐκέρδιζεν καθημερινῶς ἔδαρος, ἡ Κινεζικὴ Κυβέρνησις ἠγάσθη νὰ λάβῃ δρακόντεια μέτρα, καταδικάζουσα εἰς θάνατον ἅμεσον τοὺς πωλητὰς τοῦ ὀπίου. Τὸ μέτρον ὅμως δὲν ἦτο τελεσφόρον τὸ ἐμπόριον τοῦ ὀπίου ἤρξε, ἡ δὲ Κυβέρνησις τοῦ Οὐρανίου Κράτους ἐρευνήσασα εἰς τὰ κατὰσκήματα, ἀνέσχε 20,000 κιβώτια ὀπίου, ἅπανα παραχρῆμα κατέστρεψε. Ἡ Ἀγγλία θεωρήσασα τὸ μέτρον αὐτὸ ὡς προσβολὴν τοῦ ἐμπορίου τῆς χώρας τῆς ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Κίνας — πόλεμος ὀνομασθεὶς ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ «πόλεμος τοῦ ὀπίου» — ἐκურίευσεν τὸ Ναγκιν, καὶ κατόπιν ἐσυνήκατο νὰ γῇ εἰς τὴν Κίνα. Ἐκτετε, τὸ ὄπιον εἰσαγμένον εἰς τὴν Κίνα μετεδόθη καὶ εἰς τὴν γῆραιαν Εὐρώπῃ· κατὰ συμπτώσιν δὲ πρῶτον εἰσῆλθῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἀπὸ τοῦ 1820 τὸ ὄπιον κατηνάλίσκετο εἰς χάτια, εἰς κόνην, καὶ ἐν εἰδῇ καννῶν.

Εἰσῆλθῃ ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν· οὐδέποτε ὅμως εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Φοβερὰ πρόσημα ἐπιβαλλόμενα ἀπὸ τὰς Ἰαπωνικὰς φάχας, κατὰ τὸν καπνιστῶν, μετεβάλλοντο εἰς κατανγκαστικά ἔργα, ἐπὶ ὑποτροπῇ· οὕτω δὲ κατὰρῶσαν τελειῶσι οἱ Ἰάπωνες ν' ἀποφύγουν τὸ κακὸν αὐτὸ.

— Ὁ σημερινὸς ἐκφυλισμὸς τῶν κυριῶν

Πλείστοι ὅσοι σήμερον κυρία τῆς ἀντιέρας κοινωνικῆς τάξεως τῶν Παρισίων, κατήντησαν μορφινομανεῖς καὶ οδοιμανεῖς εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἰδρύνθησαν ἐν Παρισίοις μεγάλα πολυτελῆ καπνιστήρια ὀπίου καὶ μορφίνης, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ κυρία εἰσερχόμεναι, παραδίδονται εἰς τὸ ἐπιβλαβέστατον αὐτὸ κάπνισμα, διὰ νὰ ὀνειροφαντοῦν, ὅπως λογίζονται, τοὺς ἐν τῇ φαντασίᾳ των δημιουργομένους τεχνιτικῶς παραδείσους. Τὸ δυστύχημα δὲ εἰνε, ὅτι δὲν εἰνε κυρία ὑπερβάσας τὴν νεανικὴν τὴν ἡλικίαν, ἀλλ' ἀρκετὰ νέα, αἵτινες διὰ ἡδύνατον ἴσως νὰ χορηγήσιν εἰς τὴν Γαλλίαν εὐρωστὰ τέκνα, μέλλοντας ὑπερασπιστὰς τῆς Γαλλικῆς χώρας. Ἀλλὰ τὸ κακὸν ἐλάβεν ἡδὴ τῶσον μεγάλαν διασείσει, ὥστε οὐ μόνον τὸ ὄπιον καὶ ἡ μορφίνη παρέχοντες τὰς θανατηφόρους ἀπολαύσεις των, ἀλλὰ καὶ ἡ κοκαΐνη· ἄλλο τοῦτο ὑπονοτικὸν δραστηρίον τοξικὸν φάρμακον, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀρκετὴ ἡ Γαλλία νὰ λάβῃ μίαν πρῆξιν, διὰ νὰ καταστῇ εὐδύμος, ὅταν αἰσθάνεται κάποιαν μεταβολήν. Ὅλα τὰ νυκτερινὰ κέντρα τῶν Παρισίων εἰνε ἐφοδιασμένα μετὰ κοκαΐνης, καὶ οἱ λαμβάνοντες γελῶν, γελῶν μέχρι θανάτου καὶ πρῶτον, εἰς τὸ τέλος ἀποθνήσκουν.

ANT. ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΟΥΣΙΑ

15 (Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Σιωπὴ ἐπεκράτησεν ἐπὶ τινος στιγμῆς μετὰ τὸν μνηστῆρα καὶ κόρης.

— Θεοδώρα, εἰπε κατόπιν ἡ Μαρουσία, ἐξακοντίζουσα βλέμμα δακτύλου μίους εἰς τὴν ἐχθρὰν τῆς. Θεοδώρα εἰσαι εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ οὐδεὶς ἀπὸ τῶν λατρευτῶν σου δὲν ἡμπορεῖ νὰ σὲ ἀποσπῇ ἀπὸ αὐτῶν... Θεοδώρα, ἔως τώρα προσποιούμεθα καὶ αἱ δύο... Ἀλλὰ τώρα ἡ ὑποκρισία πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ... Θεοδώρα, εἰσαι μῆτερά μου καὶ ἐν τούτοις οὐδέποτε ἐμίσησα ἐχθρὸν περισσώτερον ἀπὸ σέ... Τὸ ἴδιον τέλος μετὰ τὸν Πάπαν ἀναφέρει καὶ σέ, ἐὰν δὲν ὑποκύνης εἰς τὰς ἐπιθυμίας τὰς ὁποίας θὰ προβάλλῃ τὸ μῖσος μου...

Καὶ ἡ ὁραία Μαρουσία μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοιχτοὺς λάμποντας ἐπληθύνει τὴν κλήνην καὶ ἀπέσπρε τὴν συνδόναν, ἡ ὁποία ἐσκέπαζε τὸν νεκρὸν τοῦ Πάπα.

Ἡ Θεοδώρα εἰς τὴν θάνατον τοῦ παραμορφωμένου ἐκείνου πτώματος ἐντρομος διπλοχόρησεν ὀλίγα βήματα πρὸς τὰ ὀπίσω.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς διεστράφησαν καὶ τὴν ἡλαιομένην πρόσκοντον τῆς ἔγινε πελιδνόν.

— Ὁ Ἰωάννης!.. Ὁ Ἰωάννης!.. ἐφύλλισεν μετὰ φωνὴν ὑπόκωφον. Αἰετὶ δὲν ἐφύωνες κόρη... τοῦ Σατανᾶ!

Καρχαμὸς σαδονικὸς ὑπῆρξεν ἡ ἀπάντησις τῆς ὁραίας Μαρουσίας, ἡ ὁποία ἐνετράπη παρατηροῦσα τὴν ἀγωνίαν τῆς μητρὸς τῆς.

Ἡ Θεοδώρα ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον μετὰ τὰς χεῖρας, ἐνῷ λυγροὶ ἤρχισαν νὰ ἐξερχονται ἀπὸ τὸ ὀγκώδες στήθος τῆς.

Οἱ ὄροι τῆς Μαρουσίας

— Παῖδες!.. Παῖδες!.. εἰπε τότε ἡ Μαρουσία. Τίποτε δὲν ἡμπορεῖ νὰ σὲ σώσῃ, ἐὰν δὲν ὑποκύνης εἰς τοὺς ὁρους μου!

Καὶ ἡ ἀμελιτικὸς ἑταῖρα ἤρχισεν νὰ λέγῃ εἰς τὴν μητέρα τῆς τοὺς ὁρους τῆς...

Κατὰ τοὺς ὁρους αὐτοὺς ἡ Θεοδώρα ἔπαυσε νὰ ὁμιλοῦσιν ἀνέναντι πέντε μαρτύρων, ὅτι αὐτὴ ἐδοκίμησεν τὸν Πάπαν καὶ κατόπιν νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ πάντα ἀπὸ τὴν Ρώμην, ἐνθα ἡ παρουσία τῆς ἡμιτόνισσας τῆς ἐκτέλειον τὸν σκεδὸν τῆς φιλοδόξου Μαρουσίας.

Ἡ Θεοδώρα δὲν ἐτόλμησε ν' ἀντιτείνῃ εἰς τὴν τρομερὰν αὐτὴν ἀπαίτησιν τῆς κόρης τῆς. Ἐγνώριζεν ἐξ ἰδῆς πῶς τὸ μῖσος τὸ ὁποῖον ἡδύνατο νὰ ἔλθῃ μία ἑταῖρα ἐναντίον τῆς ἀντιπάλου τῆς, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀντίπαλος ἦτο μήτηρ τῆς.

Ἐκάλυψε ἡ διεφθαρμένη ἐκείνη γυναῖκα τοὺς δολωμένους ὀφθαλμοὺς τῆς μετὰ τὰς χεῖρας καὶ μετὰ φωνὴν τρέμουσαν ἐκ τῆς καταλήψεως αὐτῆς ἀπογνώσεως ἀπήντησε:

— ...Ὅ,τι θέλεις... Ὅ,τι θέλεις... Ἔστω!.. Μὲ ἐνίκησες!.. Θὰ ἐκτελέσω τὰς ἀπαίτησεις σου.

Ἡ Μαρουσία πανίσχυρος

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ Θεοδώρα ἀπῆργατο πραγματικῶς ἀπὸ τὴν Ρώμην, ἡ δὲ ὁραία Μαρουσία παρέμεινε μόνη πλέον εἰς τὴν Ἀγίαν Πόλιν.

Ἡ παντοδυναμία τῆς τότε ἐξῆλθῃ εἰς τὸ κατακόρυφον.

Αἱ ἐπιθυμίαι τῆς ἐθεωροῦντο διαταγαὶ δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς κατοικοῦντας τῆς πρωτεύουσας τῶν παπικῶν κρατῶν.

Ὁ Πάπας Λέων ΣΤ' τὸν ὅποιον αὐτὴ ἀνεβίβασεν ἐπὶ τὸν ποντιρικὸν θρόνον μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἰωάννου Ι', τὸν ἅπλουν νευροσπαστὸν τὸν θελήσειον τῆς.

Ὅ,τι ἐζήτει ἡ ὁραία ἑταῖρα, τοῦτο καὶ ἐγένετο.

Οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ καρδινάλιοι κατέστησαν ὄργανα τῶν ὀρεξεῶν τῆς, μὴ τολμώντες νὰ

ἀντισταθῶσιν ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὴν φοβερὰν αὐτὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἐγνώριζον τὴν ἀπεριόριστον παντοδυναμίαν.

Νέος ἔρως

Ἐνα πρῶτον παράδοξον συνέβη τότε εἰς τὴν Μαρουσίαν.

Ἐνῷ ὅλοι οἱ μεγαλύτεροι ἄρχοντες τῆς Ρώμης ἐθεωροῦν εὐτυχίαν μεγίστην νὰ ἀξιοθῶσιν ἔστω καὶ ἐνὸς τρυφεροῦ λόγου ἀπὸ τὴν ὁραίαν ἑταῖραν, αὐτὴ περιέβαλε διὰ τοῦ ἐρωτὸς τῆς ἕνα χαμερπὴ καὶ μεθυσον ἱερέα, διατελοῦντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Πάπα.

Ὁ ἔρως τῆς παντοδυναμῆς ἑταῖρας πρὸς τὸν ποταπὸν αὐτὸν ἱερέα, ὁ ὁποῖος δὲν διεκρίνετο καὶ ἐπὶ ὁραμότητι, ἦτο τοσοῦτον ἰσχυρὸς, ὥστε κατόπιν, ὅταν ἀποθανόντος τοῦ Λέοντος ΣΤ' ἐγένετο Πάπας ὁ Στέφανος Η', συνέβη τὸ κατὰ τὴν ἀπίστευτον γεγονὸς.

Ἐκκλησιαστικὸς κανὼν

Ἐνας εὐγενὴς Ρωμαῖος ὀνομαζόμενος Ἐρρίκος Πάνδου ἐπὶ τοῦ Πάπα αὐτοῦ, εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ περιπέσῃ εἰς τὴν δυσμένειαν τῆς φοβερᾶς Μαρουσίας, ἡ ὁποία ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἐκδικηθῇ διασφύρουσα τὴν τιμὴν τῆς ὁραϊότητος κόρης τῆς.

Πρὸς τοῦτο δὲ ἡ Μαρουσία διέδωκεν εἰς τὴν Ρώμην, ὅτι ὁ ἑραστής τῆς ἱερῆς διετέλει εἰς στενωπὰς σχέσεις μετὰ τὴν κόρην τοῦ εὐγενοῦς ἐκείνου.

Κατὰρῶμος μάλιστα ἐπωφεληθεὶσα ὀλιγοήμερον ἀποδημίας τοῦ Ἐρρίκου Πάνδου νὰ διαφθερῇ δι' ἀφρόνων χρημάτων τοὺς ὑπηρετὰς αὐτοῦ ὅπως οὗτοι κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν των τὸν διαβεβαίωσαν, ὅτι τὰ διαδιδόμενα εἰσὶν ἀληθῆ.

Τὴν ἀπώγνωση καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀτυχοῦς Πάνδου, μολὶς ἔλαβε τὴν τρομερὰν ἐκείνην συκοφαντίαν, τὴν φαντάζονταί μόνον των οἱ ἀναγνώσται μας.

Συνέλαβεν ὁ ἀτυχὴς εὐγενὴς τὸν βδελυρὸν ἱερέα καὶ τὸν ἐξέριξε εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ μείνῃ ἀναλόγητος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἡ ὁραία Μαρουσία μολὶς εἶδεν εἰς τοιαύτην κατάστασιν τὸν προσφιλεῖ τῆς ἑραστὴν ἐξεμάνη καὶ ἐν τῇ ὀργῇ τῆς ἐνήργησεν καὶ ἐξωρίσθη ἐκ τῆς Ρώμης ὁ Ἐρρίκος Πάνδου.

Μὴ ἀρκεσθεῖσα δὲ εἰς τὴν ἐκδίκασιν ταύτην, ἐξετέλεσε καὶ μίαν μεγάλην παράκλησιν, τὴν ὁποίαν ἀλόγῳ ἐκ τῶν πόνων τῆς ὑπέβαλεν ὁ ἐρωμένος τῆς.

Ἐπέταξεν εἰς τὸν Πάπαν Στέφανον Η' νὰ ἐκδώσῃ τὸν κάτοχον ἐκκλησιαστικὸν κανόνα, ὅστις ἄριστα συμβόληται τὰ εἰδεχθῆ ὅργια εἰς τὰ ὁποῖα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχεν ἐκτραπῇ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ὑπὸ τὴν μαρὰν ἐπίδρασιν τῆς διεφθαρμένης ἐκείνης γυναικός.

Οἱ λαῖκοι, ἔλεγεν ὁ ἀποτρόπαιος ἐκεῖνος ἐκκλησιαστικὸς κανὼν, δὲν ἡμποροῦν ποτε νὰ κατηγορήσων ἐπὶ μοιχείᾳ ἱερέα.

Ὅταν δὲ τὸν συλλάβουν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκληματοῦντα κατὰ τῶν γυναικῶν ἢ τῶν θυγατέρων των ὁφείλουν νὰ πιστεύσων ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἐγκλήματος, ἀλλὰ μάλλον περὶ ἐγκαρδίους εὐλογίας.

Δὲν περιετρεχέτο μόνον αὐτὰ ὁ ἀπαίσιος ἐκεῖνος κανὼν κατὰ τὸν προστίθετο καὶ ἄλλα διατάξεις πολὺ ἀσχητόναι καὶ κακοηθέστεραι, μὴ δυνάμεναι νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς αὐτοὺς αἱ ῥόδοι τῆς ἀτυχίας.

Ὁ νέος Πάπας

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πάπα Στεφάνου Η', ἡ ἁγία ἐδρα ἐβίμενε καὶ πάλιν κενή.

Ὅλοι τότε οἱ καρδινάλιοι ἐσπευσαν νὰ προστρέξουν εἰς τὴν ὁραίαν Μαρουσίαν καὶ νὰ τὴν

παρακαλέσουν, ὥπως τοὺς ὑποστηρίξῃ ὡς ὑποψηφίους Πάπας.

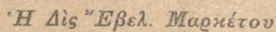
Ὁλόκληρος ἡ Ρώμη ἐκρέματο ἀπὸ τὰ κοράλλια χεῖλη τῆς παντοδυναμῆς ἑταῖρας, ἀναμένουσα νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ αὐτὰ προφερόμενον τὸ ὄνομα τοῦ νέου ποντίφηκος.

Ἡ Μαρουσία ὅμως εἰς οὐδὲνα ἐδίδεν ὑπόσχεσιν, ὅτι θὰ τὸν ὑποστηρίξῃ ὡς Πάπαν.

Ὅλους το

ENA KOMMATI ΨΩΜΙ

ἄμος Μεταφραστῆς ΣΩΤ. Ι. ΦΩΚΟΣ

τυχία της υπήρξεν εξαιρετική. Ἐπαίξε μετὰ
τῆς γερμανίδος συναδέλφου της δεσποινίδος
Φρίντα Γκράζεο εἰς δύο πιάνο (εἰς τὸ δευτε-
ρον πιάνο ἦτο ἡ δεσποινὶς Γκράζεο) βαρια-
ταιόνες τοῦ Μπράνν—εἰς B dur, op. 56β—ἐπὶ
θέματος τοῦ Χάινδν. Ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν εἶνε

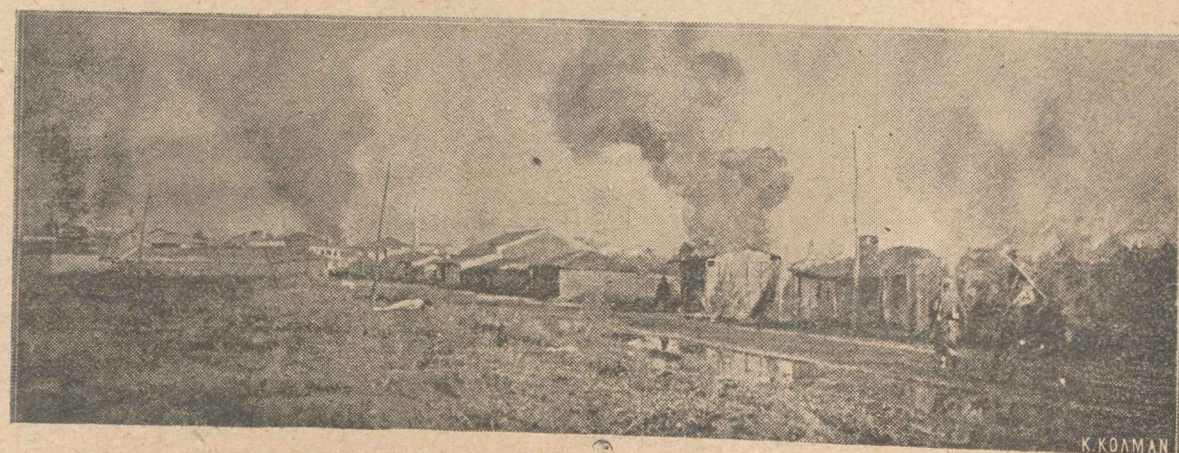
ΑΝΑΡΟΣ. — Μικροί φιλοπόλεμοι γυμναζόμενοι.
(Άποστ. δ. κ. Λάσκαρης)

Ἡ Δίς Μ. Κοτσινάρι, ἐκ Θεσσαλονίκης,
νοσοκόμος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΒΕΡΟΙΑΝ. — Ἑλληνες
στρατιῶται φυλάττοντες ποιμνιον διὰ
τὰς προμηθείας τοῦ στρατοῦ μας.

Τὰ Γιαννιτσὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀλώσεώς των ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ Μηχανικοῦ.

Ὁ Διάδοχος καὶ οἱ πρίγκηπτες Νικόλαος
καὶ Χριστόφορος, ἐξωθι τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὰ πυριευθέντα ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας Τουρκικὰ πυροβόλα εἰς Σαραντάπορον.

Στρατιῶται κεκαλυμμένοι μετὰ τὰ ἀντίσκηνά των, ἐν πορείᾳ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

44 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Φαίνεται ότι η έγγνη του άρχοντος Κοπα-νίτσα ήτο πολύ ώραία, ίσως δὲ καὶ πλουσία, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐξηγῶντο οἱ κάτοικοι ἐναντίον τοῦ ξένου, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ τοὺς πάρῃ τὴν πολυπόθητον νύμφην.

Ὁλοσθιότε ὁ Γεώργιος παραλάβον τοὺς αἰχμάλωτους Ἀηγιανναίους, τοὺς ἔφερεν εἰς τὸ Ναυπλίον, ὅπου διαρκῶς μετεφέροντο καὶ οἱ ἄλλοι συλλαβανόμενοι ἀντάται, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, τὸ Νοταρὸς-ποῦλον, ὁ Γούρας καὶ ἄλλοι πολλοὶ Μόνον ὁ Ζαΐμης, Λόντος καὶ Νικητάς προσθά-σαντες κατέρφοντο εἰς Μεσολόγγιον καὶ οἱ λαοὶ ἠυχαίζον.

Εἰς τὸ Νεόκαστρον

Μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἀιγυπτίου Ἰμβραήμ Πασσά εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσσηνίας ἀπε-στάλη πρῶτος νὰ καταλάβῃ τὸν προῖον τοῦ Νεοκαστροῦ ὁ Γεώργιος Μαυρομυχάλης μὲ 1500 στρατιώτας.

Μόλις τὸ ἔμαθεν ὁ νεώτερος ἀδελφός του Ἰωάννης, ἀμέσως ἀκόμῃ νεανίας, ἐπέσπευε νὰ παραμεινῇ παρὰ τὸ πλευρόν του.

Ἐκεῖ ὅμως τὸ δυστυχὲς παιδίον εὐρήσκει σκλη-ρὸν θάνατον, τὸν ὁποῖον ἀρνηγείται τὸ βε-βλίον μας ὡς ἐξῆς: «...ὁ δὲ Πειζαδὲς Ἰωάν-νης, διευθύνων τὸ κανόνιον πρὸς τοὺς Τούρ-κους, ἐπληρώθη ἔξωθεν εἰς τὸν βραχίονα. Ἐπειτα ἀπελθὼν εἰς Ἀρκαδίαν, ἐθεραπεύετο, πλὴν ἀπὸ τὴν κακὴν θεραπείαν καὶ ἐπίσκεψιν τοῦ λατροῦ λυθεῖσα ἡ πληγὴ τὴν νύκτα, ἀφη-σεν καὶ ἐτρέψεν ὅλον τὸ αἷμα του, καὶ οὕτως πρὸς τὴν ἀνατολήν τοῦ ἡλίου παρέδωκε τὸ πνεῦμα του ἐν ἔτει 1825, Μαρτίου 25».

Κατωτέρω δὲ περιγράφον ὁ συγγραφεὺς τὸν τρομερὸν τοῦτον πολεμιστὴν λέγει τὰ ἐξῆς: «Αὐτὸς ὁ Πειζαδὲς Ἰωάννης ἦτο νέος ἀν-δρῆς, ἄλλο τόσον ἦτο ἐνάρκτος, ἄλλως, σώ-φρων, καὶ καλὸς οἰκονόμος τοῦ οἴκου τοῦ πα-τρός του. Τὸ ἀνάστημα τοῦ σώματος του ἦτο ὑψηλόν, ὀλίγον κεκρυμμένον... Ἦ ὄντως τοῦ ὁ-σώπου του ἦτο σιτῶνους, εὐκαρινῆς καὶ ὁ-ραῖος. Διὰ τὸν ὅσον καὶ αἱ πέτραι καὶ τὰ βουνὰ καὶ ὅλοι του οἱ φίλοι του ἔκλαυσαν πι-κρῶς διὰ τὸν καλὸν. Οὕτως ἀπονήσκοντες οἱ ἥρωες, πολεμιοὺντες τοὺς ἐχθρούς τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ Ἰωάννης ἀπέθανεν, ἀλλ' ὁ Γεώργιος δὲν εἶχε καὶ οὐτε νὰ θρηνησῇ τὸν προσφιλε-ρὸν ἀδελφόν.

Ἀπ' ἐναντίας ἐπειδὴ οἱ Τούρκοι ἐπολλαπλα-σίασαν τὰ κανόνια τους, ὁ Γεώργιος ἀντὶ νὰ δακρύθῃ διὰ τὸν τραγικὸν θάνατον τοῦ ἀδελ-φου του...ἐλόρησε τὸν «Πυρρίσιον» χορὸν μὲ τὸ ἔξοφός εἰς τὰς χειράς, καὶ μὲ τὸν ἐνδοσια-σμὸν του τοῦτον προσεπάθει νὰ ἐκτραπῇ τὸν ταλαιπωρουμένους ὑπὸ τῆς πολιορκίας ἀγωνιστάς.

Ἐπὶ τέλους ἐνεκα τῆς δόξης οἱ στρατιῶται γογγίζοντες, ἠθέλησαν νὰ παραδοθῇ διὰ συνθήκης. Καὶ ἐξήλθον πράγματι ὅλοι ἀσπλοῖ, πλὴν τῶν ἀρχηγῶν, οὐκ εἰς διέτησαν τὰ πύλα του.

Παρὰ τὰς συνθήκας ὁμοῦ ὁ Γεώργιος Μαυ-ρομυχάλης καὶ ὁ Γιατράκος ἐκράτηθησαν αἰχ-μάλωτοι.

«Τότε ἄξιον πολὺ ὁ Πειζαδὲς, ὅστις δὲν ἐ-παινετο ποθεν, ἀφῆρθε εἰς τὴν Μεθώνην αἰχμάλωτος, καὶ ἀμέσως ἐδιορίσθησαν νὰ τὸν φυλάττοι πολλοὶ καὶ μακροχρόνιοι Ἀραβες».

Κατ' ἀρχὰς ἐστενοχωρεῖτο πολὺ εἰς τὴν αἰχ-μάλωσιν του. Ἀλλὰ βαθυμῶδον ἐμετρίαζοντο τὰ δεινὰ του, διότι ἤρχισε νὰ ὑποκρίνεται. φι-λίαν πρὸς τοὺς Ἀραβας.

Ἐπειδὴ ὅμως ἔβλεπεν διὰ αἱ περὶ τοὺς τοὺς δεσποφιλῶν του πῦξαν ὅτι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὑποπετεύθη καὶ κακὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐσκέτετο κατὰ τὰς νύκτας, πῶς πρέπει νὰ φερῇ ἀπέναντι τῶν Ἀράβων.

Ἐκμε τὸτε ἕνα σχέδιον, μὲ τὸ ὁποῖον τοὺς ἐγέλασεν.

Ἐκίθως μίαν νύκτα καὶ ἔγραψεν εἰς τὸν πατέρα του μακρὰν ἐπιστολήν, τὴν ὁποῖαν ἐ-γέμισε μὲ ἐταίονες δῆθεν πρὸς τὸν Ἰμβραήμ καὶ τοὺς Ἀραβας, γράφων ὅτι «ὁ Πασσάς εἶνε

ἐνάρκτος, εὐσπλαχνος καὶ καλοθελήτης τῆς Σπάρτης, καὶ οἱ περὶ νὰ προσκυνήσῃ τὸν Πασσάν αὐτὸς (ὁ πατὴρ του δηλ.) καὶ ὅλοι οἱ Σπαρτιάται».

Ἀφοῦ ἔγραψε τὴν ἐπιστολήν αὐτὴν πρὸς τὸν πατέρα του ὁ αἰχμάλωτος Γεώργιος τὴν ἐσοφάριον καλὰ καὶ τὴν ἐκρυψε κατὰ τὴν κλινὴν του.

Μετὰ δύο ἡμέρας ὁ Κεχαγιάς τοῦ Ἰμβραήμ Πασσά, προκαλέσας τὸν Γεώργιον εἰς ἕνα κήπον τῆς Μεθώνης, τοῦ λέγει τὰ ἐξῆς:

— Πειζαδὲ! Μάθε διὰ ὁ Πασσάς ἀγαπᾷ πολὺ τὴν οἰκογένειάν σου. Ἐσὺ λοιπὸν ἡμπο-ρεῖς νὰ φανῇς χρησιμώτατος εἰς αὐτήν, ἂν κά-μῃς μίαν συμβουλήν μου.

— Τί θέλεις νὰ κάμῃς; ἠρώτησεν ὁ αἰχμάλω-τος.

— Νὰ γράψῃς εἰς τὸν πατέρα σου, ἀπὴν-τησεν ὁ Κεχαγιάς, νὰ προσκυνήσῃ τὸν Πασσάν καὶ νὰ παρακινήσῃ τὴν Σπάρτην νὰ κἀμῃ τὸ ἴδιον.

— Καὶ εἰταί; — Ἀνίσως κἀμῃ αὐτὸ ὁ πατέρας σου, ὁ Πασσάς θέλει τὸν κἀμῃ πάλιν Μπένη τῆς Μάνης καὶ Σερρασιέρην ὅλης τῆς Πελοπον-νήσου.

Τοῦ ἔδωκε δὲ καὶ ἄλλας Τουρκικὰς ὑπο-σχέσεις.

Ὁ αἰχμάλωτος προσεποιήθη, διὰ ἐμμεν ἐκ-στατικῶς καὶ ἠρώτησε προσποιούμενος τὸν ἐκ-πληκτον.

— Ἀπεφάσισε λοιπὸν ὁ Πασσάς νὰ συγχω-ρήσῃ τὸν πατέρα μου;

— Σοὺ ὀρκίζομαι, ἐπεκρίθη ὁ Κεχαγιάς, διὰ αὐτὸ εἶπε τὸ θέλημά του ὁ Πασσάς.

— Νὰ σοὺ τὰ εἰπὼ λοιπὸν ὅλα, λέγει ὁ αἰχ-μάλωτος μὲ φόρος ἐκμυστηρεύσεως. Αὐτὸ ποῦ μοὺ λὲς τὸ ἔχω ἐγὼ σκεφθῇ καὶ τὸ ἔχω ἀπο-φασίσει πρὸ πολλοῦ. Καὶ ἂν δὲν πιστεύεις θὰ σοὺ τὸ ἀποδείξω ἀμέσως.

— Ἀποδείξτε μου, λέγει ὁ Τούρκος.

— Πρὸς ἡμέρας ἔχω ἐτοιμὸν ἕνα γράμμα γὰρ τὸν πατέρα μου, εἰς τὸ ὅσπου τὸν γράφω αὐτὸ ἀκριβὲς ποῦ μοὺ ζητᾷς. Νὰ προσκυνή-σῃ καὶ αὐτὸς καὶ ὅλη ἡ Μάνη. Ἄν θέλεις στείλει ἕνα στρατιώτην σου εἰς τὸν ὄνταν μου (στὸ δωματίον μου) καὶ πᾶς του νὰ φέρῃ εἰς τὸ κρεββάτι μου. Ἐκεῖ ἀποκτάω θὰ βρῇ τὸ γράμμα.

Ὁ στρατιώτης ἀνεχώρησεν ἀμέσως καὶ μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψε, φέρων τὴν ἐπιστολήν.

Οἱ Τούρκοι τὴν εἶπαν πάλιν πλεον ἀπὸ τὴν τεχνικὴν συμπεριφορὰν τοῦ Μαυρομυχάλη.

Ἐξήτησαν ὅμως νὰ στολῇ ἀμέσως τὸ γράμμα εἰς τὸν Πετρόμπετην.

Ὁ αἰχμάλωτος δὲν ἔφερε καμμίαν ἀντίρ-ρῃσιν.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐφοβήθη μήπως ὁ πατὴρ του ἐξ ὑπερβολικῆς στοργῆς πρὸς τὸν αἰχμάλωτον, ἐκτελέσῃ ἐκεῖνα τὰ ὅποια περιεῖχεν ἡ ἐπι-στολὴ εἰπεὶς τοὺς Τούρκους νὰ μὴ ἐμπιστευ-θοῦν ταῦτην εἰς χειράς οὐκ ἐπιστάμεν, ἀλλὰ νὰ προκαλέσων ἕνα διδάσκαλον τοῦ Νεόφυτου Σιμωναῖον καταγόμενον ἀπὸ τὸ λιμάνι, τὸν ὁποῖον νὰ ὀδηγήσῃ μόνος του προφορικῶς τὴν πρὸς τὴν εἰρήνῃν εἰς τὸν Πετρόμπετην ἐκτὸς τῶν γραφομένων τῆς ἐπιστολῆς.

Ὁ Νεόφυτος προσκλήθη εὐφρόδῃ μετ' ὀλί-γας ἡμέρας εἰς Μεθώνην ὅπου συνινησε τὸν αἰχμάλωτον.

Τοῦ ἐξεμυστηρεύθη τότε ὁ Γεώργιος τὸ μυ-στικὸν καὶ τοῦ εἶπε νὰ διαμεύσῃ διὰ τῆς γλώσ-σης εἰς τὸν πατέρα του τὰ γραφόμενα εἰς τὸ γράμμα, καὶ νὰ τοῦ εἰπῇ νὰ μὴ κἀμῃ τίποτε ἐξ αὐτῶν.

Κατόπιν παρουσίασε τὸν διδάσκαλον εἰς τοὺς Τούρκους, τοῦ παρέδωκε τὸ γράμμα καὶ τοῦ εἶπεν ἐνώπιον αὐτῶν, νὰ πείσῃ ὅσον ἡμπο-ρεῖ τὸν πατέρα του νὰ ἐκτελέσῃ τὰ γραφόμε-να του.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Νεοφύτου ὁ Γεώργιος ἀπῆλθεν τελείας σχεδὸν ἐλευθερίας καὶ ἔδωκετο βροχίην περιουσιῶσιν ἀπὸ ὀδῶν τοῦ Τούρκου.

Πολλὰκι μάλιστα τὸν ἔπερναν οἱ ἀξιωμα-τικοὶ εἰς τὰ συμβούλια καὶ καὶ τοῦ ἐζήτησαν τὴν γνώμην του ἐπὶ τῶν ἀναφυόμενων στρα-τιωτικῶν ζητημάτων.

Καὶ ὁμοῦ ὁ Γεώργιος ἐγλεντοῖσε διαρκῶς καὶ ἦτο πρῶτος εἰς τὴν τράπεζαν καὶ χορ-υ-

φαῖος εἰς τὸν χορὸν, καὶ ἐνθ' ἐτίματο ὡς Πασ-σάς καὶ ἐκάθητο διαρκῶς εἰς τὸ πλευρόν τοῦ Ἰμβραήμ οἱ ἄλλοι αἰχμάλωτοι ἀρχηγοὶ ὁ Για-τράκος καὶ Χαντζή-Χρήστος ἐταλαιπωροῦντο εἰς τὴν φυλακὴν ἀπὸ τὴν θλίψιν καὶ τὰς κα-κουχίας.

Ὁ Γεώργιος ἐχρησιμοποίησε τὴν ἐπιστολήν του ὅσον ἠδύνατο ὑπὲρ τῶν δύο διαρκῶν συναδελφῶν του καὶ προσεπάθει νὰ τοὺς πα-ρηγορῇ πάντοτε.

Ἡ ἀπελευθέρωσις του

Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Γεώργιος ἐκράτειτο εἰς Μεθώνην, ὁ πατὴρ του Πετρόμπετης ἐφωκά-μενος εἰς τὸ Ναυπλίον κατέρβαν ὅλας τὰς τὰς προσπαθείας διὰ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν.

Ποῖος ὅμως ἀπὸ τοὺς πολλοὺς τοῦ φίλος ἠδύνατο νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ;

Ἐλαβε τὴν ἐπιστολήν τοῦ αἰχμάλωτου υἱοῦ του καὶ ἠγαράσθη μὲν διὰ τὴν εὐφραν τοῦ διότι ἔμαθεν ὅτι συνετεῖται τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐκείνης, ὁ υἱὸς του ἐγένετο κύριος ὅλων τῶν ἀ-γαθῶν, καίτοι αἰχμάλωτος, ἔλαττο ὅμως ἀπ' ἐτέρου, διότι δὲν ἔβλεπεν ἐγγὺς τὸ τέλος τῆς αἰχμαλωσίας ἐκείνης.

Παρουσιάσθη τότε ἐν τῷ μέσῳ τῆς στενω-ρίας τὸν ἐκείνης ἀποδοτὸς σωτήρ, ὁ ὁποῖος κατ' ὀρθῶς νὰ τοῦ ἐλευθερώσῃ τὸν ἀγαπη-μένον τοῦ υἱόν.

Ὁ σωτὴρ οὗτος ἦτο ὁ ἄγγλος ναύαρχος Ἀμίλτον, ὁ ὁποῖος ἡγάτα καὶ ἐσέβητο τὸν τὸν Πετρόμπετην ὅσον καὶ τὸν αἰχμάλωτον υἱόν του.

Ὁ Ἀμίλτον ἐμεσολάβησεν εἰς τοὺς Τούρκους καὶ ἐδέχθησαν ἀνταλλάξιν αἰχμάλωτων, ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ τὰς χειράς τῶν Ἑλλήνων εὐρίσκειτο μερικὸν Τούρκικον ἀξιωματικόν, οἱ ὁποῖοι εἶχον πέσει αἰχμάλωτοι κατὰ διαφόρους συμπλοκάς.

Μολοντοὶ οἱ Τούρκοι οὕτοι δὲν ἦσαν ση-μαντικὰ πρόσωπα, ἐν τούτοις διὰ τῆς ἐπαγγελ-σίας τοῦ Ἀμίλτον κατωρθώθη ἡ συμφωνία, γινεῖ ἡ ἀντάλλαξις τῶν αἰχμάλωτων καὶ εὐφρόδῃ πάλιν ἐλευθερὸς ὁ Γεώργιος Μαυρομυχάλης, στείλεις ἀμέσως εἰς Ναυπλίον διὰ νὰ φέρῃ τὰς χειράς τοῦ σεβαστοῦ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ προσφιλοῦς εὐεργέτου τοῦ Ἀμίλτον.

Διὰ τοὺς πρόσφυγας τοῦ Μεσολογγίου

Μὲ τὴν ἀφίξιν τοῦ Γεωργίου εἰς Ναυπλίον συνέπεσε καὶ ἡ περιόχης ἐξόδου τοῦ Με-σολογγίου. Πολλοὶ Μεσολογγίται τότε κατέφυγον εἰς Ναυπλίον ὡρκοὶ καὶ καταβέβληται ἀπὸ τὴν πολυήμερον ταλαιπωρίαν καταπληγόμενοι ἀπὸ τὰς ἀεκαπλήλους μάχης, ρακένδυτοι καὶ ἀσθενεῖς.

Κάποιος «δημιῶν» ὁμίλησε πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Ναυπλίου ἐφορῶντος καὶ ἐζήτησε τὴν συ-δρομήν του ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν πρόσφυγων.

Ὅλοι δὲ προσέφερον δι' ἐράων ὅτι ἠδύ-ναντο ὅπως τοὺς βοηθήσουν.

Ὁ Γεώργιος Μαυρομυχάλης παρατηρὼν εἰς τὴν σκητὴν ἐκείνην, τὸσον συνεκινήθη διὰ τοὺς ἀνδρείους ὑπερμάχους τοῦ Μεσολογγίου, ὥστε προσέφερεν ἀμέσως ὑπὲρ αὐτῶν τὸν καλ-λιερόν του ἵππον «κεχρυσμένον καὶ ἐσπλο-σμένον ἀπὸ ἀνῶθεν ἕως κάτω» καὶ πρὸς τοὺς τὰ ἄρματα του τὰ χρυσὰ καὶ δοξαρια καὶ τὰ μάλλον πολύτιμα φορεῖά του.

Καὶ οἱ Μεσολογγίται καὶ ὁ λαὸς τοῦ Ναυ-πλίου κατελήθησαν ἀπὸ ἐνδοσιασμοῦ καὶ θαυμάζοντες διὰ τὴν συγκινητικὴν προσφοράν τοῦ νεαροῦ πολεμιστοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συγκαταβῇ καὶ ἐξηγοκράτησαν ὑπὸ αὐτοῦ.

Πρὸς δολοφονίαν τοῦ Ἰμβραήμ

Ὁ Ἰμβραήμ ἐπιστρέψας τροπαίως ἀπὸ τοῦ βασανισμένου Μεσολογγίου, κατέβη καὶ πάλιν εἰς τὴν Μεθώνην, ὅπου εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἡσυχάζῃ ἐπ' ὀλίγον καιρὸν.

Ἐνθυμίσθη τότε τὴν εὐχάριστον συναν-τησιν τοῦ προῖον αἰχμάλωτου τοῦ Μαυρο-μυχάλη καὶ τοῦ ἐπαινετοῦ ἐγγενικοῦ γράμματος, διὰ τοῦ ὁποῖου τὸν προσεκάλεε νὰ μεταβῇ εἰς Με-θώνην καὶ μένει ἐκεῖ ἐπ' ὀλίγον χρόνον.

(Εἰς τὸ φύλλον τῆς Πέμπτης ἡ συνέχεια)

Πολεμικαὶ Λερίδες

Τὸ ἀεροπλάνον

καὶ ὁ ἀσύρματος

Τὸ ἀεροπλάνον κατέλαβεν ἐπισήμως τὴν θέ-σιν του εἰς τὸν στρατὸν. Διὰ κακοτεχνίας τα-χίας καὶ ἀκριβεῖς τῶν ἐξοπλισμῶν θέσεων καὶ δυνάμεων, διὰ τὴν μεταβίβασιν διαρκῶν ἀπὸ ἐνὸς ἀκροῦ εἰς τὸ ἄλλο, διὰ τὴν ἐκπεφδόνειαν ἀκόμῃ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ἀνθεν κατὰ τοῦ ἐχ-θροῦ, τὸ ἀεροπλάνον κατεδείξεν ἀδιαμφανέ-τητα ἀποτελέσματα εἰς ὅλα τὰ κατὰ τόπους τελεσθέντα γυνάσια καὶ περισσοτέρων ἀκρόμῃ εἰς τὴν Τριτοπολιτικὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἰτα-λῶν. Ἡ τελευταία χρησιμοποίησις τοῦ ἀερο-πλάνου εἶνε ἡ σχετιζομένη μὲ τὸν ἀσύρματον τηλεγράφον. Ὁ στρατιωτικὸς κόσμος, ἀποκτι-σας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀεροπόρου ἕνα δια-γέλα κωμικοκεντρικὸς ταχύνετον, καὶ ἀπὸ πά-σης ἀπόψεως ὑπέρετον τὸ ἐπίπτειν τῆς πα-λαιᾶς σχολῆς, ἐσκέφθη διὰ ἡ ὑπ' αὐτῶν παρε-χομένη ὑπηρεσία θὰ εἶνε ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ τελεσσοτέρῳ, ἂν γίνεαι εἰς ὅσον τὸ δυνα-τὸν συντομικότερον διάστημα χρόνου. Τὸ τοιοῦ-τον κατορθοῦται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀσυρ-μάτου τηλεγράφου εἰς τὴν ἀεροπλοίαν. Τὸ πρῶτον περάσμα, τὸ ὁποῖον ἀπέδειξε τὴν προ-κτικότητα τῆς τοιαύτης ἐφαρμογῆς σημεῖωθη πέρασιν, ὅτε ὁ ἀεροπόρος Wellman, ἐπιβαίνων τὸ ἀεροπλοῖον τὸν ὅλον τοῦτον τοῦ ἀεροπλοῖου νὰ δια-πείσῃ ἐνέργειαν τῶν Ἀτλαντικῶν καὶ νὰ μετα-βῇ εἰς Ἑβρώπην. Τὸ ταξίδιον ἀτέλησεν εἰς ναυτίον, κατὰ τὰς 48 ὁμοῦ ὥρας, καθ' ὅς τὸ ἀεροπλοῖον ἐταξίδευσεν, ὁ Wellman ἠδυνήθη νὰ συνεννοηθῇ ἀξιόλογα μετὰ τῶν σταθμῶν τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου τῆς ἡρᾶς. Μετὰ τὸ ἐνδοφροντικώτατον ἐκεῖνο πέρασμα ἔγεναν ἐφαρμογὰς τοῦ ἀσυρμάτου εἰς τὸ ἀεροπλάνον.

Εἰς τὸν ἄγγλον ἀεροπόρον x. Valentine ἀ-νέκει ἡ τιμὴ τῆς πρώτης τοποθετήσεως συ-σκευῆς ἀσυρμάτου ἐπὶ μονοπλάνου. Τὰ περά-σματα ἔγεναν εἰς τὸ ἀεροπλοῖον τοῦ Hendon. Ἐντὸς ὀκτὼ λεπτῶν τὸ μηχανήμα ἐστερεώθη ἐπὶ τῆς πτητικῆς μηχανῆς, εἰς δὲ μικρὸς ἰσχύς μὲ τὴν κεραίαν κατὰ ἀκαταύρυστα σύρματα, μὴ ὑπερβαίνον τὸ ὅλκον μῆκος τεσσαράκον-τα ποδῶν, συνεπλήρωσαν τὴν ἐγκατάστασιν.

Ὁ Mr Valentine μετὰ τοῦτο ὑψώθη ἀνωτὰ καὶ ἐστέλε τηλεγραφεύματα εἰς ἀποστάσεις πέντε καὶ πλέον μιλίων. Τὰ συνθηματικὰ ση-μαῖα μετεβιβάζοντο εὐκρινέστατα εἰς τοὺς ἀ-ποδέκτας τοῦ ἀεροπλοῖου. Ὁ ἀεροπόρος ἀ-νέβη ἐπειτα εἰς μεγαλύτερον ὕψος, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε κατὰ τοῦτο ἀξιοσημει-ωτόν, καθ' ὅσον τὰ συνθήματα ὑπῆρχον πολὺ ἐντονώτερα.

Τὰ περάσματα κατὰ τὰ τελευταῖα Ἀγγλικά γυνάσια τοῦ Aldershot ἐστέφθησαν ὑπὸ πλή-ρους ἐπιτυχίας. Κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα ἐγένον ἀνάλωτοι δοκιμαὶ ἐν τῷ Ἀμερικανικῷ στρατῷ, αἵτινες ὁσάυτως ἐπέτυχον. Εἰς τὰ πε-ράσματα μάλιστα ταῦτα ἐγένετο χρήσις συγρο-τέρων μηχανημάτων διὰ τὴν μεταβίβασιν τη-λεγραφημάτων εἰς μεγαλύτεραν ἀπόστασιν, κα-τωρθώθη δὲ τοῦτα ἀνεῦ πολλῆς δυσκολίας. Ὅπως εἰς τὴν Ὀσαιοπλοίαν εἰς ἀεροπόρους ἀ-ξιωματικὸς ἐστέλε τηλεγραφεύματα εἰς τὸ ἀρ-χηγέιον τοῦ εἰς ἀποστάσεις δώδεκα μιλίων.

Αἱ δοκιμαὶ ἐξακολουθοῦντο ἀκόμῃ εἰς τοὺς διαφόρους στρατιωτικὸς σταθμοὺς καὶ φρου-ρια, θὰ ἐκτελεσθῶσι δὲ κατὰ τὰ προσεχῆ με-γάλα γυνάσια, καὶ ἂν ἐπιτελεθῇ μία συνεν-νόησις ἱκανοποιητικὴ μετὰ τῶν ἀεροπόρων ἀνιχνευτῶν καὶ τῶν στρατοπέδων, θὰ συσταθῇ διαιτερώς ἀμέσως σὺμα ἀεροπόρων τηλεγρα-φιστῶν.

Πάτρα Νέινος Μενοῦνος

Πολεμικὰ τραγούδια

Σὺν ἄκονσαν οἱ Ἕλληνες τὸν καιροῦ τὸν κατὸ ὅλοι λοιπὸν τρέξαν ὅταν τὸν ναιὸν τὸν πρῶτον μὲ τὴν φωτιά ἐκινῶνται τὸ αἶμά τους νὰ γέουν, καὶ τὸν ἐχθρὸν τὸ βδοῦρα τὸν νὰ νικῶσιν. Ἐσχάτην ἀπάντη ἔλλοις ποὶ δοῦν ὅταν τὸν ἀγῆρα μῆνα, νύκτα καὶ παιδί! ἀδέρει καὶ πατέρα! Ἐσχάτ' καὶ λήπει καὶ χαρὸς, καὶ πόδι μὲ μῖαν ἑλπίδα, νὰ ποιήσῃ καὶ ἡ κατὰ γὰ τὴν γλῶσσαν Πατριδὰ!

Σόρος Βικτωρία Μορνάνος

Πολεμικὰ τραγούδια

Σὺν ἄκονσαν οἱ Ἕλληνες τὸν καιροῦ τὸν κατὸ ὅλοι λοιπὸν τρέξαν ὅταν τὸν ναιὸν τὸν πρῶτον μὲ τὴν φωτιά ἐκινῶνται τὸ αἶμά τους νὰ γέουν, καὶ τὸν ἐχθρὸν τὸ βδοῦρα τὸν νὰ νικῶσιν. Ἐσχάτην ἀπάντη ἔλλοις ποὶ δοῦν ὅταν τὸν ἀγῆρα μῆνα, νύκτα καὶ παιδί! ἀδέρει καὶ πατέρα! Ἐσχάτ' καὶ λήπει καὶ χαρὸς, καὶ πόδι μὲ μῖαν ἑλπίδα, νὰ ποιήσῃ καὶ ἡ κατὰ γὰ τὴν γλῶσσαν Πατριδὰ!

Σόρος Βικτωρία Μορνάνος

Πολεμικὰ τραγούδια

Σὺν ἄκονσαν οἱ Ἕλληνες τὸν καιροῦ τὸν κατὸ ὅλοι λοιπὸν τρέξαν ὅταν τὸν ναιὸν τὸν πρῶ

ἀπὸ τὸ Ἀρεταίειον

Χάρις εἰς τὴν εὐγενὴ καλωσύνην τοῦ ἐτιμῆ-
λτου κ. Γεωργ. Οἰκονομίδου ἐπιγυγνῶν νὰ
εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ «Ἀρεταίειον», ὅπου ἀνεκτός
ἄνευ τραπεζιῶν τοῦ πολέμου νοσηλεύεται,
καὶ τοῦ ὁποῦοι τὴν σκιαγραφίαν δὰ δώσω εἰς
τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἑλλάδος».

Μὲ τὴν εὐγενὴ ἀντιφάσιν ἐκτελεῖ τὸν ὑψηλὸν
τοῦ προορισμὸν τὸ «Ἀρεταίειον» μὲ τὸ ἀριστα
κατηρημένον προσωπικὸν τοῦ εἰς τὸ ὁποῖον
προσέτιθενται καὶ οἱ ἐπίσημοι νοσοκόμοι ποῦ
ἐπέσταν νὰ προσφέρουν τὰς εὐγενεῖς τῶν ὑ-
πηρεσιῶν εἰς τὰ τιμημένα παλληκάρια μας ποῦ
ἐπιθυποῦν χάριν τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀδελ-
φῶν μας.

Ἡ ἐπισκοπὴ εἰς τὰς εὐρυχωρίας τοῦ Νο-
σοκομίου αἰθούσας χλιαρὰ θερμοκρασία, μὲ
τὴν ἀπαράμιλλον λευκότητα τῶν χιανόσκα-
πιδῶν καὶ ἐσορῶν τῶν νοσηλευμένων,
καὶ ἡ ἐν γένει τάξις καὶ καθαριότης ποῦ βα-
σιλεύουν ἐκεῖ μὲ κατεπείγουσαν εὐθύς ἀπὸ τῆς
πρώτης στιγμῆς τῆς εἰσόδου μου.

Γύρω ἀπὸ τὰ κατελκόμενα τῶν τραυματιῶν
κορεββάτια διαγράφονται αἱ λευκαὶ οὐλοῦνται
τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἑλλένου ποῦ μ' ἀδελφικὴν
πράγματι ἀφοσιώσαν σκορπίζουσι δὲ θερμὰς
τῶν περιποιήσεως εἰς τοὺς πληγωμένους προ-
σδοκῶνται ἐκεῖ μέσα καὶ αὐτοὶ ὅλην ὁικονο-
μικὴν ἐστία.

Τὴν ἐντύπωσιν ταύτην ἔρχεται νὰ συμπλη-
ρῶν ἕνα βλέμμα ἐπάνω εἰς τὰ λευκὰ τὸν νο-
σηλευμένον τραπέζικα ὅπου εἶνε τοιοῦτοι
μὲν ἄνθρωποι, βιβλία, γλυκίσματα, σιγαρέτα καὶ
ἄλλα παρῶμαι πράγματα δυνάμενα νὰ ἱκανο-
ποιῶν τὰ γούστα καὶ τὰς ὁρεῖξεις τῶν πληγω-
μένων.

Μὲ τὴν ἰδίαν φράσιν μοῦ ἀπαντοῦν ὅλοι
δοῦν ἐρωτῶν δὲ τὰς περιποιήσεις ποῦ ὁπο-
λαμβάνουν ἐκεῖ.

— Οἷτε σὸ σπῆτι μας δὲν θὰ μὰς περιτοι-
οῦντο ἐτοί! Εἴμεθα πολὺ, πάρα πολὺ εὐχαρι-
στημένοι καὶ ἀπὸ τοὺς γυαροῦς, καὶ ἀπὸ τὰς
ἀδελφάς, καὶ ἐν γένει ἀπ' ὅλα, δὲν μὰς λείπει
τίποτε.

Μὲ πολὺν ἐνθουσιασμὸν μοῦ ὠμίλησεν ἰδιαί-
τερος εἰς λογίαις ἐκ Κων/πόλεως ποῦ νοσηλευ-
ται ἀπὸ ἡμερῶν ἐκεῖ. Ἀρῆκε νὰ ἐκχειρίσῃ ἡ
ἐθαυμάσιον τοῦ διὰ τὰς περιποιήσεις καὶ ὁ
θαυμασμός τοῦ διὰ τὴν κανονικότητα τῆς λει-
τουργίας τοῦ Νοσοκομείου καὶ τὴν τελείαν ἐ-
πιτυχίαν τῶν δυσκόλων ἐγχειρήσεων ποῦ ἐκτε-
λοῦνται ἐκεῖ. Μὴ παραλείψω νὰ ἐξάρω τὴν
ἐνεργητικότητα καὶ ἀντοχὴν τῶν νοσοκόμων
καὶ ἰδῶ τῶν ἐπισκεπτῶν αἱ ὁποῖαι εἰς ἐλάχι-
στον σχετικῶς χρονικὸν διάστημα κατέρωθον
νὰ δεχθῶνται τέλει εἰς τὸ εἶδος τῶν.

Εἰς μίαν τὴν αἰθούσαν λαμβάνω τὴν εὐχα-
ρίστησιν νὰ συναντήσω τὸν Κρητὰ ὀπλαρχηγὸν
Μιχ. Ἀναστασίου τραυματισθέντα κατὰ
τὴν μάχην τῆς Σιατίστης τῆς 2ης Δεκεμβρίου.

Ο κ. Μιχ. Ἀναστασίου, ἰατρός καὶ βου-
λευτὴς, εἶνε μὴ ἀπὸ τὰς φυσιογνωμίας ἐκείνας
ποῦ γένονται τὸ ἐνδιαφέρον καὶ προσελκύουν
τὸν συνομιλητὴν.

Δὲν ἔχει τὴν τραχίαν ὄψιν τοῦ συνήθους
πολεμιστοῦ, ἀλλὰ τὴν γλυκίαν, φρενὴν καὶ
ἐπιβλητικὴν ἐν ταύτῃ φυσιογνωμίᾳ τοῦ ἐπι-
στήμονος καὶ ἀρχηγοῦ συνάμα. Μὲ φωνὴν ποῦ
συνεκλίνει τὰς στιγμὴς μὲ ὠμίλησεν περὶ τῶν
ὑποχρεώσεων τῶν ὁποίων οἱ ἀδελφοὶ Κρητὲς
ἔχουν πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

— Ἐχομεν καθήκον νὰ θυσιασθῶμεν χάριν
τῆς Ἑλλάδος μοῦ εἶπε. Καὶ ἄρχισε νὰ μοῦ
ὑπενηυκίῃ τὰς αἰματοβαμμένους σελίδας τῆς
ἡρωικῆς τοῦ πατρίδος.

Δὲν ἤθελόν τὴν μὲ ἑκάμη νὰ αἰσθανθῶ, ὅτι
ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὠμίλει τὴν στιγμὴν
ἐκείνην ὀλόκληρος ἡ ἡρωικὴ Κρήτη, καὶ ἂν
δὲν μ' ἐβίαζεν ὁ χρόνος νὰ ἐπισκερθῶ καὶ
τὰς ἄλλας αἰθούσας θὰ ἔμενα ἐπὶ περισσώτερον
ἐκεῖ ἀκούοντα τὰς γερὰς ἀπὸ πατριωτικὸν
ἐκφράσεις τοῦ Κρητὸς ὀπλαρχηγοῦ τῆς, τοῦ
ὁποῦοι ἡ γνωριμία ἦτο ἕνα εὐχάριστον συμ-
πλήρωμα τῶν ἀρίστων ἐν γένει ἐντυπώσεων
τῶν ὁποίων ἀπεκόμισα ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς τοῦ
«Ἀρεταίειου».

Δις Ἑλέντινα Κωνσταντοπούλου

ΔΗΜ. Η. ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁστο-γινε-λαρυγγολόγος

(Ἐπὶ τετραετίαν ἐν Βιέννῃ καὶ Παρι-
σίῳς ἐκπαιδευθεὶς). Λέγειται 9—10 1/2
καὶ 3—5 ὁδὸς Ἀγίου Κωνσταντίνου 5 Α.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ

Πειραιεύς.—Μεγαλοπρεπὴς ὁρ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις καὶ ἐν ἀσφυκτικῇ συρροῇ κόσμου, ὅπως
κατ' ἐτος, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πόλει μας ἡ ἐορτὴ
τῆς καταδόσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν
Βασιλικὴν ἀποθήκην τοῦ λυμένους. Ἡ γραφικὴ
τελετὴ τῆς καταδόσεως ἐπαγγυρήθη μὲ τὴν
συνήθη λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν. Ἰαν
πρὸς ἅπαντα τὰ ἐν τῇ λυμένῃ ἀτμόσφαιρᾳ ἐση-
μασιοτολοῦσθαι. Τὸ Δημαρχεῖον μὲ τὸς πολλοὺς
ἐξῆστας καὶ ἐπιστάτας τοῦ εἰχε μεταβληθῇ εἰς
θαυμάσιον θέσπερον, ὅπου ἐφγουράριζον αἱ ἀ-
βραὶ Παλαιότητες καὶ πλείστα Ἀτόμους. Ἡ πρὸ
τῆς Β. Αποδόσεως ἀκτὴ εἶχε συσκευασθῇ εἰς
κυκλοτερὲς θεωρεῖον, γύρω τοῦ ὁποῦοι λῆμβοι,
ἀντιόχοι, φορτηγίδες, προσήγγισαν κατακυλο-
σθέντα ἀπὸ ἀνερμήτρητα πλῆθη. Κατὰ τὴν τελε-
τὴν παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ.
Στράτος, ὁ Δημάρχος Πειραιῶς κ. Δημοσθένης
Ὁριδῆς Σκυλλίτης, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοτικῆς
Ἐπιτροπῆς κ. Δημ. Καλλιμακίτης, ὁ Ναύαρχος
ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς Ἀποστολῆς κ. Τῶφνελ,
οἱ πρόξενοι Ἰσπανίας καὶ Ἀγγλίας κ. κ. Στρώ-
γκος καὶ Ἰωνίδης, οἱ βουλευταὶ Πειραιῶς κ. κ.
Παναγιωτοπούλου, Καζαντζάκης καὶ Ζαβογιάννης,
οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἐν γένει πᾶσι αἱ
πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως
μας. Ἡ μεγαλοπρεπὴς πομπή, ἡγούμενη τῶν
ἐξωτερικῶν, καὶ ἐνθ' ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου
ὅς καὶ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ἐπαίνειζεν, ἀκολου-
θοῦντων ὅλων τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἐπισήμων
μέσῃ δὴ στολῶν ἀντὶ τῆς ναυτικῆς ἐπὶ τὸν ὁ-
ποῦοι λαοῦ κ. κ. Δημοπούλου, παρήλασε διὰ τῆς
λεωφόρου Ἀθηνᾶς, ἐκάρφη τὴν ὁδὸν Φιλοφί-
ας καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Σωτηρίας κατήλθεν εἰς τὴν
Βασιλικὴν ἀποθήκην. Ὁ Ἐπίσκοπος Θηβῶν καὶ
Λαοβασιλεὺς Συνόδου Φιλίππιδης μετὰ τοῦ χοροῦ
τῶν Ψαλτῶν, ἀπὸ ἐξελκὸν τρις τοῦ «ἐν Ἰορδάνῃ»
κλπ. ἐρρίψε τὸν ἀργυρὸν Σταυρὸν, συνεχόμενον
διὰ μεταξὺ ταινίας εἰς τὴν θάλασσαν τὴν 11ην
π. μ. ὑπὸ τοῦς κανονισμοῦς τῶν τηλεθῶν
τοῦ πυροβολοῦ τοῦ λυμένους καὶ τοῦ ναυλο-
χοῦτος Ρωσικοῦ πολυμικροῦ «Ouralits» καὶ
τοῦς ἐκκεκρυμένους συρροῦς τῶν ὁρῶντων
ἐν τῇ λυμένῃ σημασιολογίας ἀντιπολίτων. Τὴν
ὥραν τῆς καταδόσεως δύο περιστάσεις συμ-
βόλησαν τὸ «ἐν εἰδῇ περιστέρᾳ» ἐπέτιον ἄνωθεν,
ἐν δὲ τούτων περιεπλέχθη εἰς τὸν κινήτων «ἀν-
θοστολόστον κήπον» κορυφωμένους δεσποινίδες.
Δις Α. Δαμπαράκης

Φιλιτρά.—Τὸ παρελθὸν Σάββατον οἱ ἐνταῦθα
χάριν τῶν ἐορτῶν παραμένοντες μαθηταὶ τοῦ
Γυμνασίου Κυπαρισσίας ἐθῶκαν παρὰστασον χά-
ριν τῶν ἀπόρων οἰκονομικῶν τῶν ἐπιστράτων μὲ
τὸ δῶμα ὁ «Μάρκος Βότταρης», τὸ ὁποῖον ἐ-
στέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ἐν «εὐχῇ» ἀξί-
ζει εἰς τοὺς εὐγενεῖς τούτους νέους.

Νίκος Δ. Λυκούργος
Θεσσαλονίκη.—Τὴν 1ην τοῦ νέου ἔτους ἐ-
τελεύτησεν ἐπίσημος δοξολογία ἐν τῇ ἱερῇ ναφ τοῦ
Ἀγίου Μηνᾶ, καθ' ἣν παρέστησαν αἱ Α. Μ. οἱ
Βασιλεῖς καὶ ἐλὼκληρος ἡ ἐνταῦθα διακονοῦσα
Βασιλικὴ Οἰκονομία. Ἐπὶ τῆς παρῆσαν οἱ θρη-
σκευτικοὶ ἀρχιερεῖς, τὸ διπλωματικὸν σῆμα μὲ
τὸν πρῶτον πρόξενον δὲ τῆς Ἀγγλίας ἐπισκεψά-
λῃς, οἱ κοινωνικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ πλήθος ἄ-
πειρον. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐγένετο ἐπίσημος
ἐν τῇ διοικητικῇ δεξίσει, παρουσιασθέντων
πρὸ τῶν Βασιλέων τῶν ἐπιστῶν. Τὸν πανορθό-
δοξον καὶ πανελλήνιον πῶλον τῶν Ἑλλήνων Θεο-
σαλονικέων, ἐκκληρησὴν ἡ ἱερὰ ἡμῶν μητρόπο-
λις, ἐν συνεννόησιν μετὰ τῆς Νομαρχίας, ἀπεφά-
σισεν ὅπως γίνῃ εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὴν ἡ-
μέραν τῶν Θεοφανείων, ἡ καταδόσις τοῦ Σταυ-
ροῦ. Μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, γενομένην ἐν
τῇ χρεῇ μητροπολιτικῇ ναφ ἐτελεύτησεν ναφ
τοῦ Ἀγίου Νικολάου, καθ' ἣν παρέστησαν καὶ οἱ
Βασιλεῖς μετ' ἐλοκλήρου τῆς ἐνταῦθα διαμενου-
σης Βασιλικῆς Οἰκονομίας, ἐξελκίσαν ἡ συνο-
δεῖα, ἡττις διεβόησα διὰ τῶν ὁδῶν Ἐγνατίας καὶ
Χαμιδῆς κατηλίσθη εἰς τὸν Λευκὸν Πύργον, ἐν-
θα καὶ ἐγένετο ἡ καταδόσις τοῦ Σταυροῦ. Μετὰ
τὴν ἀνέβασιν τοῦ Σταυροῦ ὑπὸ τοῦ ναυτοῦ Στ.
Δημητριάδου καὶ μετὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ καθαρῶς τοῦ
τῶν ὁδῶν δέσιν τοῦ Μητροπολίτου ἐξεκίνησεν
ἡ συνοδεῖα, ἡττις διεβόησα διὰ τῆς παραλιακῆς
ὁδοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀγίας Σοφίας κατηλίσθη
εἰς τὸν ναόν. Τῆς συνοδεῖας προπορεύετο ἡ
στρατιωτικὴ μουσικὴ, ἡκολούθουν δὲ μὴ δημο-
ρικὰ Κρητῶν χωροφυλάκων καὶ εἰς λόγους στρα-
τιωτῶν.

—Οἱ Κρητὲς χωροφυλάκες ἀντικείμενον θω-
μασμοῦ κατέστησαν. Πάντων τὰ βλέμματα εὐμε-
νῇ προσελκύνοντο. Δὲν κινῶσι δὲ τὸν θαυμασμὸν
καὶ τὴν συμπάθειαν, δὲ εὐγενὴ αὐτὰ τῆς Ἰδῆς
τέκνα, διότι ἐκ τῆς ἡρωικῆς νήσου κατάρχονται,
ἀλλὰ διότι πρὸς τὰ ἄνθρωπα τοῦ προσομοῦ τῶν
καθηκόντων τὰ μάλιστα ἐπαρκῶς ἀναποκρίνον-
ται. Διότι δὲν ἀποχολοῦνται πρὸς κατὰ τῆς ὑπε-
ρεττικῶν καρδιῶν, ἀλλὰ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν
ἀδικουμένων. Διότι δὲν ἔχουν ὡς κέντρα τὰ οἰ-

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1913

Εἰδοποιοῦνται ὅσοι ἔχουν ἐγκριμένα ψευ-
δώνυμα ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ θέλουν νὰ τὰ διατη-
ρῶσιν, ὅτι πρέπει νὰ ἀνανεώσουν τὴν ἐγκρι-
σίν των διὰ τὸ 1913, ἄλλως δὲν δυνάμεθα νὰ
τὰ διαφυλάξωμεν ἐν ἡ περιπτώσει τὰ ζητη-
σιν ἄλλοι.

Τὸ σχετικὸν δημοψήφισμα περὶ τῶν ὁρω-
τέρων ψευδωνύμων τοῦ 1913 θὰ προσκηρῶνθῃ
ἐν καιρῷ.

Δικαίωμα ἐγκρίσεως ἡ ἀνανεώσεως δι' ἑκα-
στον ψευδωνύμου δαχ. 1.

νοπολεῖα, ἀλλὰ τὰς ὁδοὺς, πρὸς πρόληψιν πάσης
παρακροπῆς. Διότι ἐρωτώμενοι δὲν ἀπαντῶσι διὰ
τραχέως μορφοῦ καὶ ὕψους, ἀλλὰ προθύμως
πᾶσαν πληροφορίαν παρέχουσι. Διότι πάντα πα-
ρανομοῦνται δὲν σύρουν, ἀνὰ χεῖρας τὸ μασι-
γῶν ἔχοντες, ἀλλὰ παύουν, ὅτι πρέπει, ἵνα τῶς
νόμευς σεβασθῇ. Διότι... Δυνάται τις τῶς δύν-
α νὰ ἀπαρμύνησθαι, ὅστε ἐλὼκληρος ὁ χῶρος τοῦ
φύλλου ταῦτα δὲν χωρεῖ. Οἱ Θεσσαλονικεῖς ὁ-
ναι νὰ ὑπερβαίνονται διὰ τοὺς ἀντινομ-
κοὺς τῶν αὐτῶν.

Ἰωάννης Χριστοδουλάκος, Λάκων
Μανούσα.—Χύες ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους
μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐβλήθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
κατανυκτικὴ δοξολογία, μετ' ἣν ὁ ὑποπρόεδρος
ἡμῶν κ. Μελέτιος ὠμίλησεν ὀλίγα, ἀλλὰ λαν ἐ-
πίκαιρα, τῶς τὰς μέγα ἔργων τῆς ἀπελευθερώ-
σεως τῶν δούλων ἀδελφῶν, ὅπου ἐπιτελεῖ ἡ Πα-
τρίς διὰ τοῦ γενναίου στρατοῦ καὶ στόλου. Τὴν
λειτουργίαν ἐπηκολούθησαν μετὰ τῆς εὐχῆς
ἐννεαφ, ἐνθα ὁ κ. Πρόεδρος μετὰ τῆς εὐχῆς
αὐτοῦ κυρίας ἐπαδέχθη τοὺς προσερχομένους
μετὰ πάσης ἀδρότητος.—Οἱ μαθηταὶ καὶ μαθη-
τρίαι συνεσέφεραν ἀποστολὴν 100 φανελλῶν ἡ-
πὲρ τοῦ στρατοῦ. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπα-
νέφρω πρωτοβουλία τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολῶν
περιήλκον χῆβς καὶ προχῆβς οἱ ἐκ τῶν μαθητῶν
τῆς Ζ' τάξεως Ἀθ. Γαροφάλλου, Ἀλ. Καρανι-
νόπουλος, Ι. Ἀθανασιάδης καὶ Σ. Εὐσταθίου φά-
λοντες τὰ κάλαντα εἰς πᾶσαν οἰκονομίαν καὶ
κατάστημα, γενόμενοι δεκτοὶ μετὰ πάσης προη-
μίας καὶ οὐτως ἐσεπράχθη ποσὸν οὐ μικρὸν, δι'
οὗ θὰ παρασκευασθῶν ἐν τῇ τῶν σχολῶν τιμη-
ματι τῆς ραπτικῆς ἔστρω 100 φανελλῶν κατ'
αὐτάς. Ἀπονέμεται δίκαια συγχαρητήρια πρὸς
τὴν ἐνταῦθα παροικίαν, καὶ πρὸς τὸ προσωπικὸν
τῶν Σχολῶν ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ ἕνδον συμβολῇ αὐτοῦ
εἰς τὸν μέγαν τῆς Πατρίδος ἀγωνία.

Δ. Σ. Θεοχάρης

ΘΕΑΤΡΑ

Ἀττικόν.—Ὁ καλλιτέρας καὶ μεγαλειότερος
κινηματογράφος τῶν Ἀθηνῶν ἐκεῖ ὁ Πατ.
Ταινία ἀριστοτεχνικαί, μὲ μεγάλαν ποιη-
λίαν. Ἀράματα διαρκείας 1—2 ὥρων πορρι-
μένα ἀπὸ τοὺς μεγαλειότερους καλλιτέρας τῆς
Εὐρώπης. Ἐπίσης καὶ ἐξωφρενικὰ κωμῶματα
μὲ τὸν ἀμύμον Μὰξ. Λίνδερ. Τρεῖς ἄλλα
ταινιών τὴν ἐβδομάδα. Δευτέραν, Τετάρτην
καὶ Παρασκευὴν.

Κυβέλης.—Κινηματογράφος, καθ' ἑκάστην
3—12 μ. μ. Ταινία 10 κινηματογραφικῶν κα-
ταστημάτων, τῶν δυνατοτέρων τῆς Εὐρώπης.
Πανελλήνιον.—Ὁ ὁρωτέρας καὶ μεγαλει-
ότερος κινηματογράφος Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς
ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κ. Ἐμπερίου.
Τρεῖς ἄλλα ταινιών τὴν ἐβδομάδα. Οὐχί
στρα Κρασοῦ.

ΔΩΡΑ

Μόνον μέχρι τέλους Ἰανουαρίου
πωλοῦμεν τοὺς τόμους τῆς «Ἑλλά-
δος» εἰς πλήρη βιβλία μὲ τὴν ἐξῆς
ἐκπτώσιν:

1ου ἔτους (φύλ. 52)	Δρ. 3
2ου » (» 52)	» 3
3ου » (» 88)	» 3
4ου » (» 52) α' ἔξαι.	» 3
4ου » (» 52) β' ἔξαι.	» 3
5ου » (» 52) α' ἔξαι.	» 3

Οἱ τόμοι παραδίδονται εἰς τὸ
γραφεῖον μας, ἄλλως δὲ ταχυδρο-
μικὰ εἶνε εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ 1912

Προσηκούχθῃ Δημοψήφισμα πρὸς ἐ-
κλογὴν τῶν ὁρωτέρων ψευδωνύμων.

Ὅσοι ἐνέγκιναν τοιαῦτα μέχρι τῆς
31ης Δεκεμβρίου 1912, θὰ ἔχουν τὸ δι-
καίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸ Δημοψήφι-
σμα, θὰ δύνανται δηλαδὴ νὰ μὰς ἀπο-
στεύουν ἐν ψηφοδέλτιον, ἐπὶ τοῦ ὁποῦοι
θὰ γράφουν 10 ψευδώνυμα ἐκ τῶν ἐν-
κεκριμένων, τὰ ὁποῖα θεωροῦν ὡς τὰ
καλλίτερα. Ὁ τύπος τοῦ δελτίου θὰ δη-
μοσιεῖται εἰς προσεχῆ φύλλον.

Ἐκείνους, τοὺς ὁποῖοι τὸ ψευδώνυμον
θὰ συνηγεῖται τὰς περιστάσεως ψή-
φους, θὰ λαμβάνω δόξαν τὴν «Ἑλ-
λάδα» ἐπὶ ἐν ἔτος, θὰ ἀβῆ δόξος τοῦ
μέγιστον τοῦ ἐκδοθέντος τόμου τῆς «Ἑλ-
λάδος», θὰ δύνανται δὲ νὰ ζητήσιν τὴν
δόξαν δημοσιεύσαν τῆς φωτογραφίας
τοῦ. Οἱ μετ' αὐτὸν 9 θὰ λάβουν ἐκα-
τόμην τῆς «Ἑλλάδος», οἰονδήποτε θέ-
λουν, καὶ θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζη-
τήσουν τὴν δόξαν δημοσιεύσαν τῶν
εἰκόνων των.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Αἱ ἐγκρίσεις τῶν ἔργων θὰ δημοσιευθῶν
εἰς τὸ φύλλον τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς.

ΔΗΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Ποιωνν. Διαγωνισμοὶ δὲν ἐλήφθησαν.—
Τρελλὸν ἔργον. Ἀκατάλληλα.—**Ποικιλία Νεό-
της.** Αἱ ἐγκρίσεις ἐλήφθη τῇ 31 Ἀπριλίου. Τὸ στα-
λὲν ἂν θέλῃτε τὸ ἐγκρίνατε διὰ τὸ τρέχον ἔτος.
Γράψατε.—**Ι. Σγουρομάλλης.** Τὶ παριστάνουν αἱ
εἰκόνες; Ἐξορῶνται.—**Ἀνδρουλάκης.** ἔχει
καλῶς.—**Γ. Καλοκαυρὶν.** Συνδρομὴ πρὸς ἀνα-
νέωσιν ἐλήφθη.—**Π. Μπριουμιτζάνης.** Συνδρο-
μὴ πρὸς ἀνανέωσιν ἐλήφθη. Τόμοι καὶ Ἡμερολό-
για ἐστάλησαν.—**Γ. Πισκοπῶν.** Συνδρομὴ
πρὸς ἐγγράφην σας ἐλήφθη. Ἀποδέχεται ἐστάλη.—
Δαυνοτέρ. Μὰ δρασμὴ. Στείλατε.—**Β. Ομοῦ-
πουλου.** Ἡ ἀναδημοσίευσιν ἀδύνατον.—**Δλ.
Περῶν.** Ν. Φάληρον. Τὸ ποιητὴ σας εἶχε μὲν
ἐγκρίθη, ἀλλὰ κατὰ τὸν τῶνον γενομένου δὲν εἶνε
πλὴν ἐπικαιρόν.—**Α. Ἀγαθοκλή.** Βόλον. Προ-
τιμήσατε μουσικὸς γνωστοτέρους.—**Εὐδία.** Ἐν-
ταῦθα. Στείλατε κατὰ ἄλλο.—**Δρ. Χ. Μπόστην.**
Κερατέα. Δὲν εἶνε πλὴν ἐπικαιρόν. Ὅπως περι-
γραφεῖς ἐπίσης τοῦ Ἀριστοῦ ἐδημοσιεύθησαν πολ-
λά. Στείλατε τίποτε ἄλλο, ἀλλὰ σύντομον καὶ
περισπασμ.—**Ἀνδρουλάκης.** Εἴβημον.—**Ὅχι
τόσον ἐξοφῇ.** Στείλατε τίποτε ἄλλο.—**Μ. Γ. Σα-
ρίμπετη.** Εὐχαριστοῦμεν διὰ πληροφορίας. Ἀπο-
στεύατε τὸ φύλλον τῆς «Θεσσαλίας» διὰ νὰ ἐ-
χομεν ἀπόδειξιν.—**Διον. Μεσσαλῶν.** Τὰ σταλ-
μένα οὐδὲν ἐνέχουσι τὸ ποιητικόν.—**Βιτωρίαν
Μονδάνου.** Δημοσιεύσαν μέρος τοῦ ποιήματός
σας. Σὰς συνιστοῦμεν νὰ ἐπεξεργασθῆτε περισσό-
τερον τὸ ποιητικὸν σας.—**Γ. Πολίτην.** Συνδρο-
μὴ πρὸς ἀνανέωσιν ἐλήφθη. Ἐγγραφήτε δρ. μία
διὰ τὸ Ἡμερολόγιον.—**Κ. Κόνινον.** Συνδρομὴ
πρὸς ἀνανέωσιν ἐλήφθη. Ἡμερολόγιον ἐστάλη.—
Ἀνδρ. Κατρίβαν. Ἐλήφθη.—**Ἀνδρ. Σακελ-
λαροπούλου.** Μόλις σήμερον ἐλάδομεν γνῶσιν.
Ἐστάλησαν.—**Α. Σαυαρίδην.** Πρῶτον: δὲν μὰς
λέτε τίος εἶνε ἡ Μαίρη Μάσκιν, δεύτερον: σὰς
ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὰ γεωγράφημα πρέπει νὰ
γράφονται ἀπὸ τὴν μίαν ὄψιν τοῦ χάρτου, καὶ
τρίτον: περὶ τῆς διὰ πάντος οὗ πρέπει νὰ μὰς
στέλλετε ἔργα πολὺ σύντομα, ἐὰν θέλατε νὰ δη-
μοσιεῖσιν εἰς τὴν «Ἑλλάδα».—**Α. Γ. Καρδ-
δην.** Δοκιμάσατε κατὰ ἄλλο.—**Ροδῆς Κλωνάρ.**
Μετράτε ἄλλοτε τοὺς στίχους σας καὶ ἀποφει-
γετε τὰς κακοφωνίας. Τὶ θὰ πῇ λ. χ. «πέρα»
τοῦ χρόνου... ἐνθ' εἶνε «πέρα» τοῦ χρόνου...
Ἀδερῶν Ἰεωδῶδ. Τὸ διήγημά σας εἶνε πολὺ
μεγάλο. Τὸ ποιητὴ σας θὰ δημοσιεῖται.—**Ι. Χρη-
στοδουλάκος.** Θεσσαλονίκη. Ὅχι ἐπικαιρά.—
Δ. Δαυροκλῆν. Ἀρταν. Θὰ ἡμπορούσατε μάλ-
λον ἀπὸ αὐτοῦ νὰ πάρετε ἐντυπώσεις. Ἐπὶ τῶν
γεγονότων τῶν ἐξ

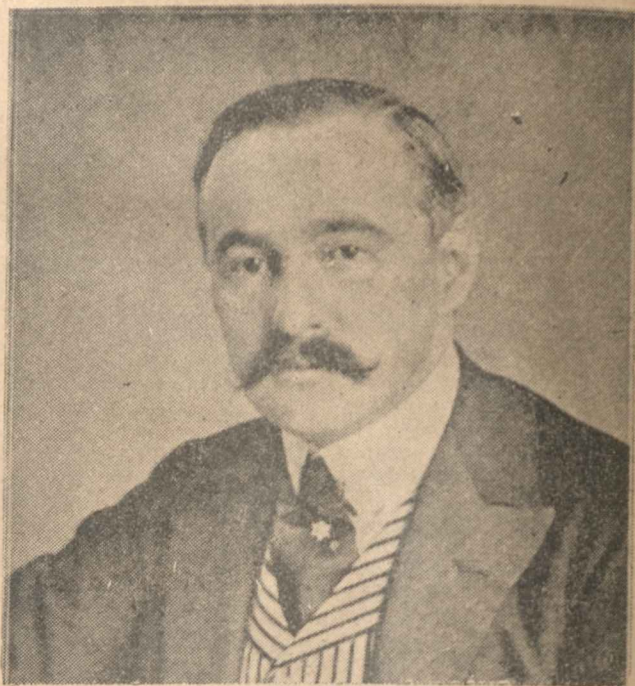
ΑΙ ΔΥΟ ΤΡΙΠΛΑΙ

Η ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

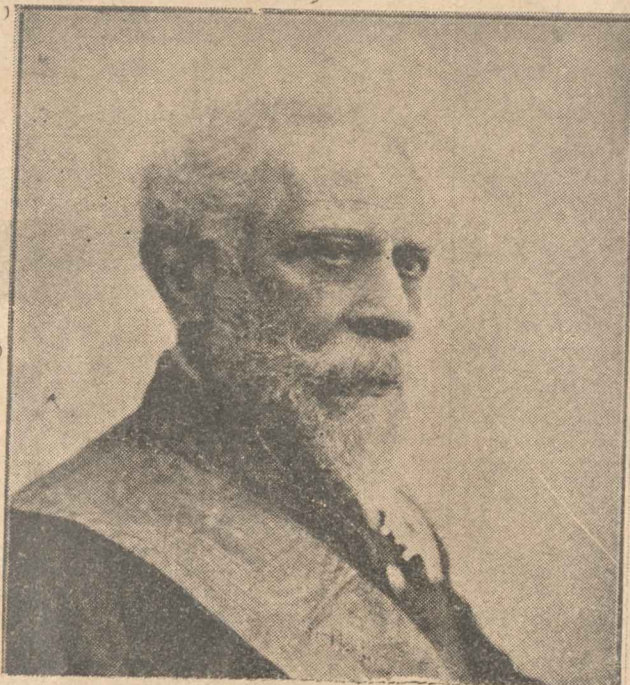
Η ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

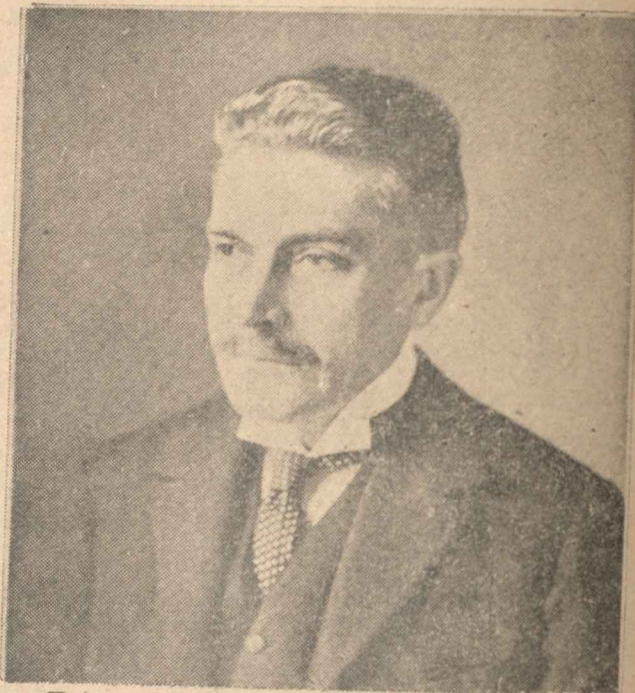
Σέρ Έδουαρ Γκρέϋ
Υπουργός των Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας.

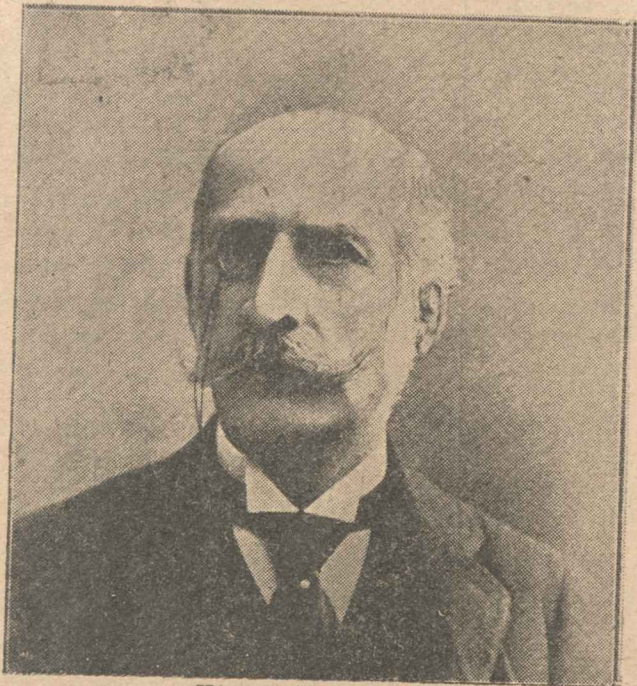
Κόμης Α. Διετριχστέϊν
Πρεσβευτής τῆς Αὐστρίας ἐν Λονδίνῳ.

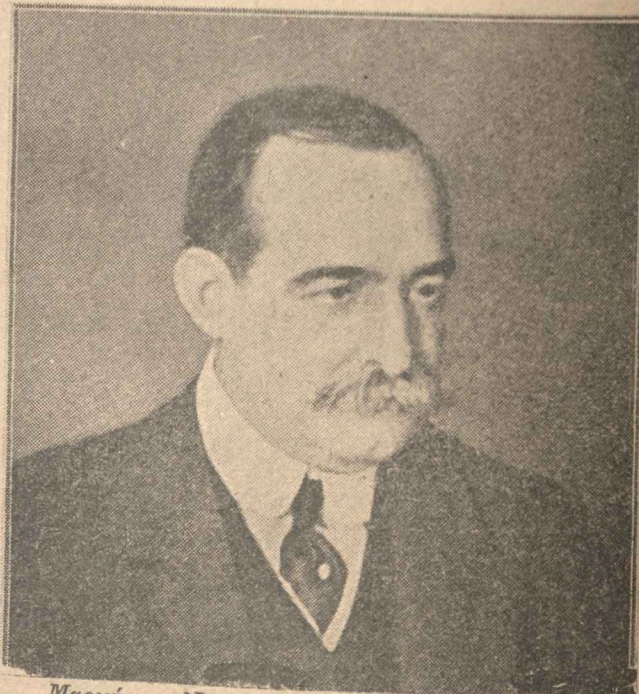
Παῦλος Καμπὼν
Πρεσβευτής τῆς Γαλλίας ἐν Λονδίνῳ.

Πρίγκηψ Λιχνόφσκη, Πρεσβευτής τῆς Γερμανίας.

Κόμης Μπένσκεντορφ
Πρεσβευτής τῆς Ρωσίας ἐν Λονδίνῳ.

Μαρκήσιος Ἱμπεριάλι Πρίγκηψ δε Φρανκαβίλλα
Πρεσβευτής τῆς Ἰταλίας.

Η ΠΡΕΣΒΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ